பாலர் கல்வி

தொகுதி 1] 1936ஞ செப்டம்பர்மீ [பகுதி 7

குழந்தைகளின் சங்கங்கள்

S. ஜகந்நாதன், டீசர்ஸ் காலேஜ், சைதாப்பேட்டை

இதன் அவசியம்

சின்னஞ் சிறு குழந்தைக்குத் தூக்கம் அவசியம். வளருகிற குழந்தைக்கு விளையாட்டு இன்றியமையாதது. விளையாட்டே அதன் ஜீவாதாரம். அந்த விளையாட்டின் மூலமாக உலக நாடகங்களையே அவர்கள் ஐந்து வயதிற்குள் நடித்துக் காட்டிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் இராஜ்யத்தில் கலியாணம் நடக்கும், கோயில் உற்சவம் உண்டு, மோடார் ஓடும், குடும்ப வியவகாரங்கள், சமைக்கிறது, சாதம் போடுகிறது, குழந்தைக்குக் குளிப்பாட்டுகிறது, சாதம் ஊட்டுகிறது போன்றவைகள், கடைவைத்து வியாபாரம் செய்தல் இவைகள் வெகு உற்சாகமாக நடைபெற்று வருகின்றன. சுயேச்சையில் தமது ஆத்மசக்தியை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். நமக்குக் கூட நமது வேலைத் தொல்லையிலிருந்து ஒருநாளாவது விலகியிருந்து நமது இஷ்டப்படி நடக்கவேண்டுமென்று ஆசையிருந்து வருகிறது அல்லவா ?

இது நிற்க, நமது பள்ளிக்கூட அனுஷ்டானத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். முக்கியமாக எண், எழுத்து இவைகளைக் கற்றுக் கொடுப்பதிலேயே நாம் பொதுவாக நமது முழு கவனத்தைச் செலுத்தி வருகிறோம். ஆயினும் சமூகவாழ்க்கை, தேகப்பயிற்சி, நல்லொழுக்கம் இவைகளிலும் நமது கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். முப்பது நாற்பதுபேர் இருக்கிற ஒரு வகுப்பு அறையில் கால அட்டவணை, பாட அட்டவணைகளில் குறித்த ஒரு நிர்ப்பந்தத்தில் வேலை செய்யும்பொழுது பூராவாகச் சுயேச்சையாகவிட்டுக் காரியங்களைச் செய்யச் சொல்லி விஷயங்களைக் கிரகிக்கச் செய்யப் போதுமான அவகாசம், சாதனம், இடம் கிடையா. ஏதோ ஒருவிதமான கண்டிப்பும், மேற்பார்வையும், ஒழுங்கு முறையும் அடிக்கடி தேவையாயிருக்கிறது.

நம் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் ஆத்மசக்தி அழுந்திக் கிடக்கிறது. அதை வெளிப்படுத்த சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறதில்லை. தக்க சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் பக்ஷத்தில் நமது ஆத்மசக்தியை வெளிப்படுத்த முயலுவோம். ஆகவே அதை உணருகிற நாம் குழந்தைகளினுடைய ஆத்ம சக்தியை வெளிப்படுத்த ஒரு தக்க சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும். பிள்ளைகள் ஒன்று கூடி, ஓடி, ஆடி, விளையாடி மகிழ்வுற்று, ஒருவர்க் கொருவர் கலந்து பேசித் தமது உள்ளத்தில் ஒளிய வைத்திருக்கும் எண்ணங்களை வெளிப் படுத்தி அழகுபெறக் காரியங்களைச் செய்து தமது இளம்பிராயத்தைக் கழிக்க ஒரு சாதனம் வேண்டுவது அவசியம்தான். குழந்தைகளின் சங்கம் ஒன்று ஸ்தாபிப்பது மேற்சொன்ன நற்குணங்களை வளர விடுவதற்கு ஒரு தகுந்த சாதனம் ஆகும்.

எப்பொழுது இவ்வெண்ணம் உதயமாயிற்று?

சுமார் எட்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு என் வகுப்பிற்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துவரும் சகபாடி ஒருவர் லீவு எடுத்துக்கொள்ள நேரிட்டது. ஆகவே அவரது பாடங்களையும் நானே போதிக்கவேண்டியதாயிற்று. பிள்ளைகள் சதாகாலமும் ஒரே பாடத்தைப் படிப்பது மிகவும் துர்லபம். சற்றே விளையாட்டு, சற்றே சிரிப்பு, சற்றே தேக நடமாட்டம், சற்றே உற்சாகம் இவை கலந்திருக்கவேண்டி யிருக்கின்றன. ஆகவே புராதனமாயுள்ள விடுகவிகள் சொல்லுவதிலும், அவர்களையே விடுகவிகள் சேகரம் செய்துவரச் சொல்லுவதிலும், வேடிக்கையான கணக்குகள் கொடுப்பதிலும் காலங் கழித்துவந்தேன். கொஞ்சம் ஆரம்பித்தவுடன் குழந்தைகள் அதில் அதிக ஊக்கமும் சிரத்தையும் காட்ட ஆரம்பித்தனர். வேடிக்கைக் கணக்குகளைத் தாங்களே பெரிய அட்டையில் எழுதிவர ஆரம்பித்தனர்.

ஒருமாதம் கழிந்தபிறகு லீவு எடுத்துக்கொண்டவர் திரும்பிவந்து விட்டார். எடுத்துக்கொண்ட வேலையைக் கைவிடப் பிள்ளைகளுக்குத் துளிகூட மனம் வரவில்லை. பள்ளிக்கூட நேரத்திற்குப் பிறகு இவர்கள் எங்கேயாவது ஒருமிக்க சேர்ந்து மேற்சொன்ன பிரகாரம் காலங்கழிக்கலாமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டது. அச்சமயம் சூபரிண்டெண்டெண்டாயிருந்த மிஸஸ் பிரான் அம்மாள் குழந்தைகள் கல்விமுறைக்கு இச்சங்கம் மிகப் பொருத்தமானதென்று குழந்தைகள் கூடி விளையாடுவதற்குப் பிரத்தியேகமான இடம் ஒன்று தயார் செய்து கொடுத்தனள்.

ஆரம்பகால நடவடிக்கைகள்

அன்று சாயந்திரமே குழந்தைகள் ஆளுக்கு ஒரு பை வரிபோட்டுக்கொண்டு ஒரு தண்ணீர்ப்பானை வாங்கி வந்தனர். அறையைப் பெருக்கிச் சுத்தம் செய்து அங்கே உட்காருவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொண்டனர். தினசரி ஆஜர் ரிஜிஸ்தர் ஒன்று தயார் செய்து கொண்டனர். அறையின் சுவர்களை அழகுபெறச் செய்யு நல்ல வர்ணப் படங்களை

ஓட்டினர். ஓய்வுநேரத்தில் படங்களைப் பார்த்துக் களிக்கச் சில படப் புத்தகங்களைத் தயார் செய்து வந்தனர். இதற்கு ஒருவருஷத்திற்கு முன் ஹிந்து பத்திரிகையின் தங்க ஜூபிளி கொண்டாட்டம்நடந்தது. அதைக் கண்ணுற்ற யான் குழந்தைகளுக்கென்று ஒரு சித்திரப் பத்திரிகை இல்லையே என்று வருந்தினது உண்டு. அக்குறையைப்போக்க யானே படங்கள் சேர்த்து கையெழுத்துப் பத்திரிகை ஒன்று தயார்செய்து வெள்ளிக்கிழமை தோறும் வெளியிட ஆரம்பித்தேன். ஆகவே அப்பத்திரிகை குழந்தைகள் சங்கத்திற்கு ஏற்றதாயிருந்தது. வார்த்தைகள் சேர்த்தல் விளையாட்டுக்கு ஏற்றபடி அட்டைத் துண்டுகளில் வார்த்தைகளை வெட்டி வைத்துக்கொண்டு சிலர் விளையாடினார்கள். மற்றும் சிலர் கிட்டிப்பந்து, கால்பந்து முதலியவைகளிலும் காலங்கழித்து வந்தனர்.

சங்கத்தை ஒழுங்குபடுத்தி நடத்தவேண்டிய ஏற்பாடுகள்

1. பாஷை சம்பந்தமான விளையாட்டுக்கள்.

(i) விடுகவிகள்	(iv) புத்தகாலயம் (கதை படித்தல்)
(ii) கதை சொல்லுதல்	(v) பத்திரிகை படித்தல்
(iii) வார்த்தைகள் விளையாட்டு	(vi) படப்புஸ்தகம் பார்த்தல்

இவற்றுள் முதலில் சொன்ன விடுகவிகளைப்பற்றி முன்னம் (ஜூலை 1936) ஒரு சஞ்சிகையில் சில குறிப்புக்களைத் தெரிவித்தேன். குழந்தைகள் கதைகள் கேட்கப்பிரியப்படுகிறார்கள். நாம் சில கதைப்பாடல்களை வாசித்துக் காட்டுவது உசிதமாகும். இதற்கும் சில உதாரணங்களை அதே சஞ்சிகையில் கூறியுள்ளேன். மூன்றாவதாகச் சொல்லியவார்த்தை விளையாட்டு பின் வருமாறு. மேலே குறிப்பிட்டுள்ள பழைய சஞ்சிகையைக் கவனிக்க ஒரு வார்த்தையின் அர்த்தத்தைத் தரக்கூடிய வேறு பதங்களைக் கண்டுபிடித்தல் என்பதை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். ஒரே அர்த்தத்தைத் தரக்கூடிய பல பதங்களை ஓர் அட்டையில் வரிசைப்பட எழுதித் தொங்கவிட்டுக் கொள்ளவேண்டியது. அவ்வார்த்தைகளையெல்லாம் துண்டு அட்டைகளில் கத்தரித்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டியது. விளையாட்டிற்கு 3, 4 அல்லது 5 பிள்ளைகள் உட்காரலாம். மேலே கூறப்பட்டுள்ள அட்டைத்துண்டுகளை விளையாட்டிற்கு உட்கார்ந்திருக்கிற பிள்ளைகள் பங்கிட்டுக் கொள்கிறார்கள். பிறகு தங்களிடமிருக்கிற வார்த்தைகளை ஒழுங்கு படுத்திக்கொண்டு, எந்தெந்த வரிசைகளைப் பூர்த்தி செய்யலாம் என்று கவனித்துப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வார்த்தைகளைப் பிறரிடமிருந்து கேட்டுவாங்குகிறார்கள்.

(உ-ம்) அசுவம், பரி, (துரகம், குதிரை)
கரி, யானை, வேழம் (குஞ்சரம்)
ராஜா, மன்னன், வேந்தன் (அரசன், இறைவன்)

ஒரு வரிசை முழுவதும் சேர்த்து மற்றொரு வரிசை சேர்க்கப் பிர யத்தனப்படவேண்டும். எவர் அதிக வரிசை சேர்க்கிறார்களோ அவரே கெலித்தவர். குழந்தைகளுக்குக் கதை படிப்பதிலும் ஆசையுண்டு. பலவித மான வாரச் சஞ்சிகைகளில் சிறுவர் பகுதி என்ற தலைப்பின் கீழ்வரும் கதைகளைச் சேகரிப்பது பொருந்தும். குழந்தைகளுக்கென்று எழுதப் படும் பத்திரிகையில் அடியிற்கண்ட விஷயங்களைப்பற்றி உபாத்தியாயர் தலைக்கொரு பக்கமாக எழுதி வரலாம்.

1. படத்துடன் கூடிய பாட்டு
2. யாத்திரை
3. கைவேலைக் குறிப்புக்கள்
4. சிறுகதை (வேடிக்கையானது)
5. மாதாந்தரப் பண்டிகைகள்
6. பண்டங்களும் அவைகளின் தன்மையும்
7. பெரியோர் ஜீவிய சரத்திரக் கதைகள்
8. விடுகவிகள், வேடிக்கைக் கணக்குகள்
9. இயற்கைக் குறிப்புக்கள்.
10. தேச சரித்திரக் கதைகள்
11. மாதாந்தரச் சமாசாரங்கள்.
12. சில விளையாட்டுக்கள், (குருளையர் விளையாட்டுக்கள்).

குழந்தைகளின் சித்திரம், கதை இவற்றையும் சேர்த்துக் கொள்ளவும்.

படப் புஸ்தகம் பார்த்தல்

இது விஷயமாக உபாத்தியாயர்கள் கொஞ்சம் சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டு இங்கிலீஷ் தமிழில் மாதமாதம் வெளியிடப்படும் பத்திரிகைகளி லுள்ள படங்களைச் சேர்த்து ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

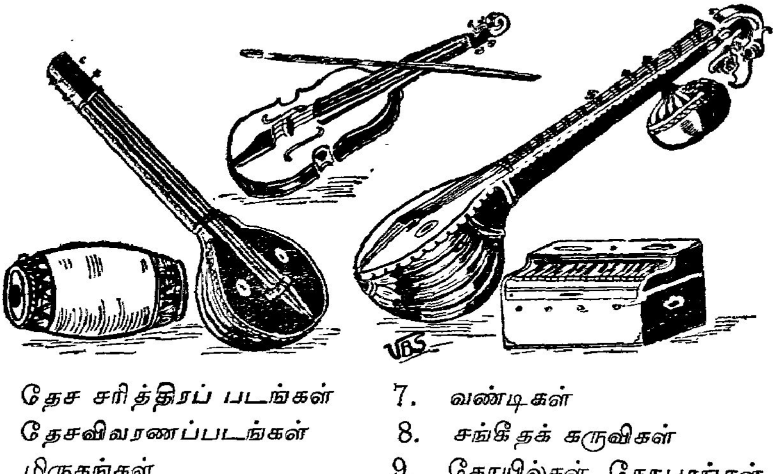

1. தேச சரித்திரப் படங்கள்
2. தேசவிவரணப்படங்கள்
3. மிருகங்கள்
4. பக்ஷிகள்
5. ஊர்வன
6. விளக்குகள்
7. வண்டிகள்
8. சங்கீதக் கருவிகள்
9. கோயில்கள், கோபுரங்கள்
10. பல ஊர் ஜனங்கள், குழந்தைகள்
11. தேசப் பெரியார்களின் படம்
12. கதைகள்.

வேண்டும்போது இப்புத்தகங்களைக் குழந்தைகள் பார்த்துவரலாம். தாங்களே இவைகளைச் சேகரம் செய்து ஒட்டி, அட்டை போட்டுத் தைத்து வருகிறார்களாதலினால், இவற்றைப் பத்திரமாகக் காப்பாற்றிவருவார்கள்.

கணித சம்பந்தமான விளையாட்டுக்கள்

வேடிக்கைச் சதுரங்கள். *எப்படிக் கூட்டினாலும் விடை ஒன்றே.*

4	9	8
11	7	3
6	5	10

7	12	11
14	10	6
9	8	13

9	14	13
16	12	8
11	10	15

5	10	15	20
12	19	6	13
16	7	18	9
17	14	11	8

7	20	13	26	19
24	12	25	18	6
11	29	17	5	23
28	16	9	22	10
15	8	21	14	27

மனத்தில் ஒன்று நினைத்துக்கொள்ளுதல்.

1. *பத்துக்குள் ஏதாவது ஓர் எண்ணை நினைத்துக்கொள். அதை 2 ஆல் பெருக்கு. பெருக்குத் தொகையுடன் 2 ஐக் கூட்டு. கூட்டி வந்ததை 5 ஆல் பெருக்கு. கடைசியாக 5 கூட்டிக் கிடைத்த எண்ணை எழுது.*

2. *பத்துக்குள் ஏதாவது ஒரு எண்ணை நினைத்துக்கொள். அதை 3 ஆல் பெருக்கு. பிறகு 1 ஐக் கூட்டிக்கொள். கூட்டிவந்த எண்ணை மறுபடியும் 3 ஆல் பெருக்கு. பெருக்குத் தொகையுடன் நீ முதலில் மனத்தில் நினைத்துக்கொண்ட எண்ணைக் கூட்டு. விடை எழுது.*

3. *மனத்தில் ஒன்று நினைத்துக்கொள். அதை இரண்டால் பெருக்கு. நான் கொடுக்கிற 8-ஐச் சேர்த்துக்கொள். மொத்தத்தில் பாதியைப் பிள்ளையாருக்குக் கொடு. மற்றப்பாதியிலிருந்து நீ முதலில் நினைத்துக்கொண்டதைக் கழி. மீதி எனக்குத் தெரியும், சொல்லட்டுமா?*

பொழுது போக்குக்கான கைவேலைகள்.

1. *நெருப்புப்பெட்டி, அலமாரி செய்தல்.*
2. *ரங்க ராட்டினம் செய்தல்.*

3. கியாலண்டர் தயார் செய்தல்.
4. முகூர்த்தப் பத்திரிகை எழுதுதல்.
5. பக்ஷி கூண்டு செய்தல்.
6. பாடசம்பந்தமான விஷயங்களை அட்டையில் தயார் செய்தல்.
7. ஸ்டாம்புப் படம் நெருப்புப் பெட்டி போன்றவைகளைச் சேகரம் செய்து அழகாக ஒட்டுதல்.
8. துணிப் பொம்மை.
9. மெழுகுவர்த்திப் பொம்மை.

இம்மாதிரி விஷயங்களில் பிள்ளைகளுக்கு உற்சாகமுண்டு. ஒரு வருஷம் ஒரு வகுப்புக் குழந்தைகள் இவற்றைச் செய்ததில் சிலர் தமது சொந்த சாமர்த்தியத்தைக் காட்டினது வெகு மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது.

(a) சோப்புப் பெட்டியிலேயே அலமாரி செய்து அடியில் இழுக்கக் கூடிய அறை தயார் செய்தாள் ஒரு பெண் குழந்தை.

(b) அறைகளை இழுப்பதற்கு ஏற்றவாறு ஒரு நூலில் ஒரு ஈர்க் குச்சித் துண்டை அல்லது ஒரு களிமண் உருண்டையைக் கட்டி வைத்தல்.

(c) கடிகாரம் மாதிரிக் கியாலண்டர் செய்து மாதம், நாள், தேதி காட்ட முள் அமைத்தல்.

(d) முகூர்த்தப் பத்திரிகையில் மருமகன், மருமகளின் படம் ஒட்டினுன் ஒரு பையன்.

(e) பலவிதப் பக்ஷிக் கூண்டுகள் செய்தல். ஒரு குழந்தை பல பக்ஷி களின் படங்களைச் சேர்த்து ஒரு சபை மாதிரி செய்திருந்தான்.

(f) கோகுலம், பஞ்சவடி இவற்றைக்காட்ட ஒரு குழந்தை அட்டையில் தயார் செய்த பொம்மைகள் மிகவும் வேடிக்கையாயிருந்தது.

(g) ஒரு பையன் ஒரு குடையில் ரங்க ராட்டினம் செய்தது மிக வும் நேர்த்தியாய் இருந்தது.

இவ்வாறு சுயேச்சையாகச் சில காரியங்களைச் செய்யச் சொல்லு வதில் குழந்தைகள் தமது முழுச் சக்தியை வெளிக்காட்ட முயலுகிறுர்கள். அவர்களது முழுச் சக்தியை வெளியிடச் செய்வதே கல்வியின் நோக்கம்.

விளையாட்டுக்கள்.

பல குழந்தைகள் விளையாடுவதற்கென்றே அங்குக் கூடுகிறுர்கள்.

பந்து விளையாட்டுகள்.	கால்பந்து கிட்டிப்பந்து பிள்ளையார் பந்து பேய்ப் பந்து சில்லுப் பந்து	கிராமக் குழந்தைகளும் நகரக் குழந்தைகளும் இவ்விளையாட்டுகளில் சந்தோஷிக்கிறுர்கள்.

தற்சமயம் நடந்துவரும் கிரிக்கெட் ஆட்டத்தின் ஆரம்பம் பழைய காலத்துக் கிட்டிப்பந்து ஆட்டத்தில் அடங்கியிருந்தது என்று ஒருவாறு

குறிப்பிடலாம். நான் சிறியவனாயிருக்கும்பொழுதே கோவில் பிரகாரத்தில் இவ்விளையாட்டை விளையாடியிருக்கிறேன். கிட்டி கொண்டு ஒரு பந்தை வெகு தூரத்தில் அடித்துவிட்டு ஒரு வட்டத்தைப் பலதரம் சுற்றி வரவேண்டும். எதிர்க் கட்சியினர் அடிக்கப்பட்ட பந்தைப் பிடித்தோ அல்லது எடுத்தோ கூடிய சீக்கிரம் வட்டத்திற்குள் விழும்படி எறிந்து விடுவார்கள்.

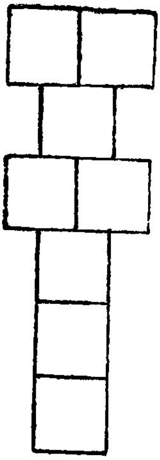

பாண்டி ஆட்டம் இதில் பலவிதங்கள் உண்டு.

மூன்று சக்கரபாண்டி
ஆறு கட்டப்பாண்டி
நூறு ஆயிரம் பாண்டி
ஏரோப்ளேன் பாண்டி.

வயது முதிர்ந்தவர்கள் புதிது புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கக் குழந்தைகளும் புதிது புதிதாகச் சிலவற்றைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். ஏரோப்ளேன் பாண்டி வெகு நூதனமாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதே ஆகும். ஜெர்மன் குழந்தைகள் கூடப் பாண்டி ஆடுவதை ஒரு படத்தில் பார்த்தது எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது.

கோலி ஆட்டம்	முக்குழி ஒற்றைக்குழி பேந்தா	} முட்டிவைத்தல் என்கிற வழக்கத்தை நாம் நீக்குவது நல்லதாகும். ஒருவன் முட்டியில் அடித்து வருத்துவது

என்னும் தீய பழக்கத்தை விட்டுவிடலாமல்லவா?

1. பச்சைக் குதிரை தாண்டுதல்.
2. பட்டம் பறக்கவிடுதல்.
3. பலிச்சப்பளாம்.

இவை வெகு நேர்த்தியான விளையாட்டுகள். தகுந்த மைதானங்களிலே, ஆறுகளில் ஜலம் இல்லாத காலத்திலே கூட இவற்றை விளையாடலாம்.

வகுப்புகளுக்குள் பந்தயம்

முதலில் கூறப்பட்ட சில விளையாட்டுக்களில் வகுப்புகளுக்குள் சில பந்தயங்கள் ஏற்படுத்திக்கொள்ளுவது உசிதமானது. மேலும் பந்து ஆட்டங்களில் இன்னும் பலவற்றைப் புதிது புதிதாகக்கண்டறிந்துவருகிறார்கள். வகுப்புப் பிள்ளைகளையே இரண்டு கக்ஷிகளாகப் பிரித்துப் பற்பல ஆட்டங்களை ஆடி விளையாடி வருகிறார்கள். ஒய். எம். ஸி. ஏ. தேகப்

பயிற்சிக் கலாசாலையில் தேகப்பயிற்சி பெற்ற உபாத்தியாயர்களுக்கு இவற்றின் பிரயோஜனம் தெரியவரும். உருளைக் கிழங்கு பொறுக்குதல், எலுமிச்சம்பழம் கரண்டி போன்ற பந்தயங்களையும் வாரத்திற்கு ஒரு முறை நடத்தலாம்.

உட்கார்ந்து விளையாடும் விளையாட்டுக்கள்

1. பரமபத சோபானபடம்
2. பல்லாங்குழி
3. கட்டம்
4. பதினைந்து புலி ஆடு
5. காரம்ஸ்
6. வளையம் எறிதல் முதலியன
7. பாண்டி
8. நொண்டி ஆட்டம்

பெரும்பாலும் பெண்களே இவ்விளையாட்டுக்களில் பிரியப்பட்டாலும் அவர்களுக்கும் சில நல்ல ஓடி ஆடும் விளையாட்டுக்கள் இருக்கின்றன.

1. கிட்டிப்பந்து
2. கொடி விளையாட்டு
3. வளையம் வீசி எறிந்து பிடித்தல்
4. கோடா வைத்துக்கொண்டு தாண்டுதல்
5. கும்மி, கோலாட்டம் முதலியன.

கோலம், பூஜை, பஜனை, பாட்டு, சிற்றுண்டி அருந்துதல் இவைகளைச் சில காலம் அனுஷ்டிக்கலாம்.

குழந்தைகளின் இராஜ்யத்தில் குழந்தைகளே அதிகப் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

இது வாஸ்தவமே அவர்களிடம் ஒரு காரியத்தை உதாரணமாக வகுப்பை அழகுபடுத்துவது என்பது போன்ற ஒன்றை ஒப்படைத்து விட்டால் அவர்கள் பூர்ண சிரத்தையுடனும் ஆசையுடனும் உற்சாகத்துடன் ஆளுக்குக் கொஞ்சம் பங்கு போட்டுக்கொண்டு ஒப்படைக்கப்பட்ட காரியத்தை செவ்வனே செய்து வருகின்றனர். ஆகவே இம்மாதிரி ஒரு சங்கத்தை நடத்திவரப் பிள்ளைகளின் கூட்டுறவு இன்றியமையாதது. சங்க நடவடிக்கைகளைப் பல பாகங்களாகப் பிரித்து அதற்கென ஒரு பிரத்தியேகமான காரியதரிசியும் உதவிக் காரியதரிசியும் அவர்கள் கூட்டத்திலிருந்தே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

1. பந்தயங்கள்
2. வகுப்பு அறை
3. கை வேலை
4. பத்திரிகை
5. படப் புஷ்தகங்கள்
6. பெண்கள் விளையாட்டுக்கள்
7. தோட்ட வேலை
8. உட்கார்ந்து விளையாடும் ஆட்டங்கள்

ஒரு சமயம் குழந்தைகளால் அமைக்கப்பட்ட ஒரு நியாய சபையினர் பின் வருமாறு தீர்மானம் செய்தனர்,

1. குல்லாயைக் கிழித்ததற்கு அதைத் தைத்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

2. புஸ்தகத்தின் ஏட்டைக் கிழித்ததற்குத் தன்னுடைய புஸ்தகத்தை மாற்றிக் கொடுத்துவிடவேண்டும்.

3. வேறொர் நோட்டுப் புஸ்தகத்தில் எழுதியதை அழித்துக் கொடுக்கவேண்டும்.

4. கிழிந்த சட்டையைத் தைத்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

இம்மாதிரி செய்த தீர்ப்பு மிகவும் கொண்டாடத்தக்கது ஆகும். பல விஷயங்களில் குழந்தைகள் தமது பரிசுத்தமான களங்கமற்ற மனத்தை வெளிக் காட்டுகிறார்கள். அதே பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடப் பாடங்களில் சிலவற்றில் குறைந்தவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். என்றால் அவர்களைக் குறைகூறப் பிரயோஜனம் இல்லை. அது பல வேறு விஷயங்களைப் பொருத்திருக்கிறது. உதார குணமும், அன்பும் ததும்பி நிற்கிறதைக் காண மனத்திற்கு ஒரு விசேஷ ஆனந்தம் உண்டாகிறது. மேலே சொன்ன சக்திகளை நாம் சில கண்டிப்பான முறைகளால் அடக்கிவைப்பது பொருந்தாது. தக்கசமயம் ஏற்படின் அவர்கள் தமது நற்செய்கைகளை வெளிக்காட்டுவார்கள். வழிகாட்டுதல் மேற்பார்வை செய்தல், சில சமயம் அவர்களது நன்மையைக் குறித்து உறுதியான வார்த்தை சொல்லுதல் புத்தி சொல்லுதல் இவை நிச்சயமாக வேண்டியதுதான். அளவு கடந்த பயமும் தண்டனையும் உதவாது. அப்படியிருப்பின் இரகசியமாக, ஒளிமறைவாக, நமக்குப் பிடிக்காத காரியங்களைச் செய்யத் துவக்குவார்கள். நாமே அதற்குக் காரணமாவோம்.

பள்ளியைச் சேர்ந்த குழந்தைச் சங்கமும் பிரத்தியேகமான கிராமக் குழந்தைச் சங்கமும்

பள்ளிக்கூடச் சம்பந்தமான குழந்தைகளின் சங்கத்தில் பள்ளிக்கூட விஷயங்களை இரட்டித்தல் அவசியமில்லை பள்ளிக்கூட நேரங்களில் அனுஷ்டிக்க முடியாத விஷயங்களிலேயே காலம் கழிப்பது ஏற்றது. இது படிப்பைச் சேர்ந்த ஒரு பாகமெனக் கருதவேண்டும். பிரத்தியேகமானதென்றும் தனிப்பட்ட அம்சம் என்றும் கருதல் தவறு. பிரத்தியேகமான கிராமசங்கத்திற்கு அடியிற்கண்ட ஏற்பாடுகள் ஏற்றதாகும்.

1. தினச் செய்திகள்
2. இயற்கை மாறுதல்
3. கியாலண்டர்
4. விடுகவிப் பலகை
5. புது ஆட்டம்
6. கல்வி நீதி போதனை உபன்னியாசங்கள்
7. சுகாதாரக் குறிப்புகள்

8. நீதி போதனைக் குறிப்புக்கள்
9. புத்தகாலயம்
10. கிராமபோன்
11. சிறுவர்களுக்கெனச் சில கட்டைகளும் விளையாட்டுக் கருவிகளும்
12. பிரதம சிகிச்சை மருந்துகளும் உபகரணங்களும்.

பள்ளிக்கூடத்தில் படித்துப் படிப்பை நிறுத்திவிட்ட மாணவர்களும் இவற்றில் கலந்துகொள்வது சரியாகும். வருஷத்திற்கொருதரம் பந்தயம் வைத்துப் பந்தயத்தில் ஜெயிப்பவர்களுக்கும், ஒழுங்காகச் சங்கக் காரியங்கள் செய்வதில் உற்சாகம் காட்டுகிறவர்களுக்கும் பரிசு அளித்தல் பொருந்தும். நவராத்திரி காலத்தில் சங்கத்தின் இடத்தை அழகு படுத்தி வைப்பது மேலானது. கிராமத்தார் இவ்வேற்பாட்டை அபிவிருத்தி செய்வது அவசியம். சங்கத்தைச் சேர்ந்த குழந்தைகளே தெருத்தெருவாகச் சென்று பெற்றோர்களுக்கும் ஊரிலுள்ள பிரமுகர்களுக்கும் அழைப்புக் கடிதங்களைக் கொடுத்து உதவுகிறார்கள். எல்லாம் அவர்களது பொறுப்பு. ஆயினும் நமது பொறுப்பு குறைந்துவிடாது. அப்பொறுப்பு உண்டாகும்படி செய்வது, காரியங்களை ஒழுங்காக அமைக்கத் தக்கவாறு முன் யோஜனையுடன் ஏற்பாடுகளை அனுஷ்டித்தல், சங்கம் மேலோங்கத் தக்க முறைகளைப்பற்றிச் சிந்தித்தல் இவை நமது பொறுப்பாகும். முக்கியமாகக் குழந்தைகள் பாடம் படிக்க மாத்திரம் நம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்து, அவர்கள் உள்ளும், புறமும் விசாலமாகி, அவர்களிடம் மடங்கியிருக்கும் சக்தியை வெளிக்கொணர்ந்து, தக்க மார்க்கத்தில் அவர்களைத் திருப்புவது என்பதை நாம் நமது நோக்கமாகக் கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுது இச்சங்கம் அந்த மேலான நோக்கங்களைப் பூர்த்தி செய்ய ஒரு தகுந்த சாதனம் ஆகும்.

நல்லதும் பொல்லாததும் கலந்தே தோன்றுகின்றன.

பகலும் இரவும் கலந்தே இருக்கின்றன. மெய் என்பதன் பக்கத்தில் பொய் என்று ஒன்று இருக்கிறது. தேவர்கள் பக்கத்தில் அசுரர்களும் தோன்றுகின்றனர். நம்முடைய தொழிலில்கூட அம்மாதிரி சில தோற்றங்கள் உண்டு. பணத்தரித்திரம் பிடுங்கும் பள்ளிக்கூடம், சம்பளக் குறைவான சேவகம், சாப்பாடு போதாத பிள்ளைகள் இவைகள் இருக்க கூடியதுதான். மேலும் ஒரு நற்காரியத்தை ஆரம்பிக்கிறவருக்கும் பல இடையூறுகள் தோன்றும். அவரது வேலையை யாருமே மெச்சாமலிருக்கலாம். சிலர் பார்த்ததும் பார்க்காமலுமே செல்வார்கள். சிலர் கொஞ்சம் பிழை கண்டுபிடிப்பார்கள். இவைகள் இல்லாவிடில் உலகமேயில்லை, ஒரு சிநேகிதர் ஒரு குழந்தையைப் பார்த்து "உன் அப்பா எங்கே?" என்று கேட்க, வீட்டிலிருக்கிற ஒருவர் "குழந்தையைக் கூப்பிட்டு, "அப்பா அகத்தில் இல்லை என்று சொல்" எனச் சொல்லிவிட்டனர். நிஜமாக அப்பா அகத்தில்தான் இருந்தார். இதைக் கவனிக்கும்பொழுது

" என்ன ஆச்சரியம் 'ஒரு பொறி பறக்க ஊரெல்லாம் பொறி' என்று விடுகவி உண்டு, ஒரு பொய் சொல்லி இந்த உலகவாழ்வே பொய்மயம் என்றல்லவா குழந்தைக்குச் சொல்லிக்கொடுக்க நேர்ந்தது. " ஸர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத் " என்பது ஞாபகத்தில் வரவில்லை. பொய் மயமாக மாறிவிட்டது. இதுவும் அளவுகடந்த ஒரு ஞானம்தான். நம்முடைய விடாமுயற்சியினாலே மேலே சொன்ன குறைகளை நீக்கமுடியும். ஸத்தியத்தை நாடி வருகிறவர்கள் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் காணக்கூடிய ஸத்தியத்தை அறிவார்கள்.

நன்மையைத் தேடி வருவதே நமது தர்மம்.

குழந்தைகளுடனிருந்து குழந்தைகளுக்காக ஜீவிப்போம் என்ற மந்திரத்தில் மன உறுதியுடையவர்களுக்கு இத்தொழில் ஒரு ஈசுவர கைங்கரியம் ஆகும். சேவை என்பதே அவரது தர்மம். சேவையில் தியாகம் பொருந்தியிருக்கிறது. சேவை என்பது இடம், நேரம், உணவு, உறக்கம் ஓய்வு, காசு, பணம் என்ற எல்லைகளைக் கடந்தது. குழந்தைகளின் க்ஷேமத்தை நாடி வருவதில் பலவிதச் சாதனங்கள் தோன்றுகின்றன. அவற்றை ஆதரித்து முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டியது நம் போன்றவருடைய தர்மம். மற்றும், குழந்தைகளின் க்ஷேமத்தைக் கருதிவரும் பெற்றோர்களும் பிரபுக்களும் அதனை ஆதரிக்க கடமைப்பட்டவர்கள். ஒரு நல்ல காரியத்தினால் பல குழந்தைகள் குதூகலமாயிருப்பார்களானால் அந்தச் சந்தோஷத்தைக் கவனிக்க நமது தேகச் சிரமம் பறந்துபோம். நமது உள்ளத்திலும் ஒரு பிரகாசம் உண்டாகும். அதுவே நமக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கும். ஓய்வு உள்ள நேரத்தில், வசதிகள் இருக்கும் கிராமத்தில் இவ்வாறு ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்தி நடத்துதல் மிகவும் பொருத்தமாய் இருக்கும். வெளித் தோற்றத்தைவிடச் சிரத்தையும் உண்மையுமே அவசியம். ஸகல ஜீவரக்ஷகரான ஸர்வேசுவரன் நல்ல நோக்கத்துடன் கூடிய நமது அடக்கமான ஏற்பாடுகளை ஆதரித்து வருகிறார். ஆகவே அவ்வேற்பாடுகள் மேன்மேலும் விருத்தியடையும்படி நாம் அவரையே பிரார்த்திப்போம்.

நிர்ணீ காரியம்*

'காக தாளிக நியாயம்'

'காக்கை உட்கார்ந்தது; பனம்பழம் விழுந்தது' என்னும் நியாயம் எல்லோருக்கும் தெரியும். இரண்டு சம்பவங்கள் ஒரே காலத்தில் நிகழ்ந்தன என்பதை மற்றும் வைத்துக்கொண்டு அவைகளுக்குச் சம்பந்தம் கற்பிப்பது சரியாகாது. தெருவில் நான் போகும்போது ஒருவன் மூர்ச்சித்துக் கீழே விழுந்து இறக்கலாம். அதனால் நான்தான் அவன் சாவுக்குக் காரணமென்று சொல்லுவது உண்மையாகாது. இவ்விதச் சம்பவங்கள் பலமுறை நிகழலாம். ஆனால் நான் தான் அவ்வளவு பேரும் இறந்ததற்குக் காரணம் என்று சந்தேகமில்லாமல் விளங்கினாலன்றி, எனக்கும் இச் சாவுகளுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லாமல் இருக்கலாம். இவ்விதச் சம்பந்தம் இருக்கும் என்று சும்மா நம்பிவிடுவது சாஸ்திர நியாயமாகாது.

ஆரம்பக் கல்வி மோசமாயிருப்பதற்குக் காரணம்: பல வகுப்புகளுக்கு ஓர் உபாத்தியாயர் கொண்ட பள்ளிக்கூடங்கள் தானா?

அநேகமாக ஆரம்பப் பாடசாலைகள் நல்ல நிலைமையில் இல்லை. பொதுவாக நோக்குமிடத்து ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் போதிக்கும் கல்வி மோசமா யிருக்கிறதென்று காலஞ்சென்ற சாம்பியன் துரை கூறினார். ஆரம்பப் பள்ளிகளில் ஒரு வாத்தியார் பல வகுப்புகளைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இதிலிருந்து நாம் கொள்ளவேண்டிய முடிவு என்னவென்றால், "ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் கல்வி மோசமா யிருப்பதற்குக் காரணம் ஓர் உபாத்தியாயர் பல வகுப்புகளுக்கு ஒரே சமயத்தில் பாடம் கற்பிக்கவேண்டி யிருப்பதுதான்." ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் ஒரு தனி உபாத்தியாயரை நியமித்துவிட்டால் கல்வி அபிவிருத்தி யடைந்துவிடுமென்று நினைப்பதில் தவறென்ன? ஆகையினால்தான் "பல பள்ளிக்கூடங்களை ஒன்று சேருங்கள். பெரிய பள்ளிக்கூடங்களை ஸ்தாபியுங்கள். ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் ஒரு தனி உபாத்தியாயரை நியமியுங்கள். கல்வி மேன்மேல் அபிவிருத்தியடையும். கல்வியறிவும் பரவும். படித்ததை பள்ளிக்கூடம் விட்ட பிறகு கூடப் பிள்ளைகள் மறக்கமாட்டார்கள்" என்று எங்கும் சொல்லப்படுகிறது.

---

* R. M. Savur அவர்களால் The South Indian Teacher-ல் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கட்டுரையின் மொழி பெயர்ப்பு. V. ஸ்ரீவராஹமூர்த்திராவ், M.A., அவர்களால் பாலர் கல்விக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

ஆரம்பப் பாடசாலைகள் சீர்திருந்துவதற்கு இதுதான் உபாயம் என்று முடிவாக நம்பப்பட்டு வருகிறது என்பதற்கு ஆதாரம் வேண்டுமானால் பின்வரும் அபிப்பிராயத்தை வாசியுங்கள். அதை 'ஹிந்து' பத்திரிகையின் கல்வி அனுபந்தத்தில் ஒரு 'கல்வியாளர்' எழுதியுள்ளார். "கல்வி அபி விருத்தியை விரும்பும் ஜனங்களில் பெரும்பாலார் தற்காலம் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் போதிக்கப்படும் கல்வி பிரயோசனமற் றிருப்பதற்குக் காரணம் ஒரு உபாத்தியாயர் பல வகுப்புகளை ஒரே சமயத்தில் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியிருப்பதே என்று நம்புகின்றனர். ஆரம்பக்கல்வி மேம் பாடடைய பெரிய முட்டுக்கட்டையாயிருப்பது ஆரம்பாசிரியர்கள் கல்வி யறிவில்லாதவர்களாக இருப்பதே. இத்துடன் ஓர் உபாத்தியாயர் பல வகுப்புகளுக்கு ஒரே காலத்தில் போதிக்கும் ஏற்பாடு ஒரு நாளும் ஆரம்பக் கல்விக்குத் திறனளிக்காது. ஆகையால் இனிமேல் பள்ளிக்கூடங்களில் வகுப்புக்கொரு போதகர் வீதம் ஏற்படுத்த வேண்டியது அத்தியாவசியம்." "ஆரம்பக்கல்வி சீர்திருத்தமடைய வேண்டுமானால் வகுப்புகளைச் சிறிய தாக வைத்துக்கொண்டு, வகுப்புக்கொரு போதகரை நியமித்தல் வேண் டும்" என்றார் சாம்பியன் துரை.

சரியான காரணமா?

வகுப்புக்கொரு உபாத்தியாயர் கொண்ட பள்ளிக்கூடங்களே இம் மாகாணத்தில் இல்லாமலிருந்தால் இவ்வித முடிவுகளுக்கு ஒருவர் சாதா ரணமாக வரலாம். ஆனால் அம்மாதிரி ஆரம்பப்பள்ளிக்கூடங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அவைகளும் மோசமாகத்தான் இருக்கின்றன. ஆகையி னால் ஆரம்பக்கல்வி மோசமாயிருப்பதற்குக் காரணம் ஓர்-உபாத்தியாயர்-பல வகுப்புப்பள்ளிகள் என்று சொல்ல முடியாது. இந்த இரண்டுவிதப் பள்ளிக்கூடங்களின் ஏற்றத்தாழ்வைப் பற்றி யாவரேனும் தகுந்த முறையில் ஆராய்ச்சி செய்திருக்கின்றார்களா? எந்த விஷயங்களை அளந்து ஆராய்ச்சி செய்தனர்? ஆராய்ச்சியின் முடிவு என்ன? புள்ளி விவரங்கள் எங்கே? இவ்வித ஆராய்ச்சி யொன்றும் செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. உண் மையில் இரண்டுவிதப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் கல்வி ஒரே மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. பல வகுப்புகளுக்கு ஓர் உபாத்தியாயர் இருக்கும் பள்ளிக்கூட மும், வகுப்புக்கொரு உபாத்தியாயர் உள்ள பள்ளிக்கூடமும் கல்வியறிவு விருத்திசெய்வதில் ஒரேதிட்டம்தான். ஒரே உபாத்தியாயர் உள்ள பள்ளியில் நாலைந்து வருஷம் வாசித்து வெளிவரும் பிள்ளைக்குக் கல்வியறிவு ஏற்படுவ தில்லை. வகுப்புக்கொரு உபாத்தியாயர் போதிக்கும் பள்ளிக்கூடத்தில் வாசித்த பிள்ளையும் அதே நிலைமையில்தான் இருக்கிறான். ஐந்தாம் வகுப்புவரை வாசித்த பிள்ளைக்கு வாசிக்கத்தெரிவதில்லை. வாசித்ததை மனத்தில் வாங்கிக்கொண்டு புரிந்து கொள்ளும் சக்தியிருப்பதில்லை. நல்ல ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் வாசிக்கும் பிள்ளைகள்கூட இதே நிலைமையில்தான் இருக்கின்றனர். பாட புத்தகத்தைத் தலைகீழாக வாசிப்பார்கள்; என்ன வாசித்தோம் என்று அறியமாட்டார்கள். இப்பிள்ளைகள் புதிய புத்தகம்

வாசித்துப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. கடைசியில் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்களாகத்தான் இருக்கின்றனர். அப்படியிருக்கும்போது கற்ற கல்வியை பள்ளிகூடம் விட்டுச் சில காலத்திற்குள் மறந்து விடுகின்றார்கள் என்று சொன்னால் எப்படிப் பொருந்தும். கற்றதை மறந்து விடுகிறார்கள் என்பது பெரிய பொய். ஒன்றும் கற்காதபோது எதை மறப்பது! பள்ளிக்கூடத்தில் ஐந்தாவது வரையில் படித்தும் படிக்கத்தெரியாதவர்களாக ஏன் இருக்கிறார்கள் என்பதற்குக் காரணமாக இந்தப் பெரிய பொய்யைக் கற்பித்திருக்கின்றனர்.

எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களும் ஒரே மாதிரிதான்!

ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களின் நிலைமையை நன்றாக அறிந்தவர் எவரும் பிள்ளைகள் உண்மையில் அப்பள்ளிக்கூடங்களில் கல்விகற்கிறார்கள் என்ற முடிவுக்கு வரமாட்டார். பல வகுப்புகளுக்கு ஓர் உபாத்தியாயர் இருந்தால் கல்வி கற்பிப்பது முடியாத காரியம். ஆகையால் பிள்ளைகள் கல்வி பெறுவதில்லை. ஆனால் நல்ல பள்ளிக்கூடங்கள் என்று கருதப்படும் ஒரு-வகுப்பு-ஓர்-உபாத்தியாயர் பள்ளிக்கூடங்களிலும் பிள்ளைகள் கற்பதில்லையே. அதனால் உபாத்தியாயர் போதிப்பதில்லை என்று நான் சொல்லவில்லையே. பிள்ளைகள் கற்கும் அளவு தான் போதனைமுறையின் திறமை என்று கொள்ளவேண்டும். பிள்ளைகளின் கல்வியறிவு விருத்தியாகாமல் போனால் எம்முறையில் போதித்துத்தான் என்ன பயன்? உபாத்தியாயர் தொண்டைத் தண்ணீர் வற்றப் போதிப்பதுதான் மிச்சம். பிள்ளைகளுக்குச் சரியான கல்வி கற்கும் வழக்கம் உண்டாகாது.

வாசிக்குந் திறமை

சரியாகக் கல்வி கற்கப் போதிய சௌகரியங்கள் எந்த ஆரம்பப் பாடசாலையிலாவது இருக்கின்றனவா என்று போதனைமுறைகளைப்பற்றி எழுதுமுன் ஆராய்ச்சி செய்தல் நலம். விஷயத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்லி விளங்கவைப்பதற்காக வாசித்தல் என்ற விஷயத்தை மாத்திரம் எடுத்துக் கொள்ளுவோம். வாசித்தல் சுலபமான வேலையன்று. அச்சடித்த எழுத்துக்களை ஒலியாகச் செய்வது மட்டில் வாசித்தல் அல்ல. வாசிக்கும் விஷயத்தின் அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவும், வேண்டிய விஷயங்களைக் கிரகித்துக் கொள்ளவும், வேண்டியபோது அவைகளை உபயோகிக்கவும் திறமை உண்டாக்கிக் கொள்ளுவதுதான் வாசிப்பின் முக்கியமான கருத்து. கிராமவாசிகளுக்கு இவ்விதமாக வாசிக்குந்திறமைதான் அவசியம் வேண்டியிருக்கிறது. வாசிப்பதற்கு நல்ல திறமைபெற வழி என்ன? "புத்தகங்கள் இருப்பதுதான்" என்று எல்லோரும் சொல்லுவார்கள். புத்தகங்கள் இல்லாமல் பிள்ளைகள் வாசிக்கும் பயிற்சி யடைய முடியுமா? வாசிக்கவேண்டும் என்ற ஆசை நல்ல புத்தகங்களிருந்தால்தான் உண்டாகுமல்லவா? நமது ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் புத்தகங்கள் இருக்கின்றனவா? கிடையவே கிடையாது. பாட புத்தகங்களைத் தவிர வேறு புத்தகங்கள்

உள்ள பாடசாலைகளை இதுவரை நான் பார்த்ததில்லை. அநேக பள்ளிக் கூடங்களில் பாட புத்தகங்கள்கூட இருப்பதில்லை. ஒரு புதிய பள்ளிக் கூடத்தை நடத்த அனுமதிக்குமுன் கல்வியிலாகா அதிகாரிகள் கட்டிட மிருக்கிறதா? பெஞ்சு மேஜைஇருக்கின்றனவா? படங்கள் உண்டா? என்று விசாரிக்கின்றார்களே யொழிய, புத்தகங்கள் இருக்கின்றனவா என்று விசாரித்ததாக நான் இதுவரையில் கேள்விப்பட்டதில்லை. உதவி பள்ளிக் கூடமாயினும் சரி, லோகல் போர்டு பள்ளிக்கூடமாயினும் சரி, சுமார் 500 ரூபாய்க்குக் கட்டடமும், 75 ரூபாய்க்குப் பெஞ்சு நாற்காலிகளும், 50 ரூபாய்க்குப் படங்களும், சில்லரையாக 25 ரூபாயுமாக மொத்தம் 650 ரூபாய் செலவு செய்தாகவேண்டி யிருக்கிறது. புத்தகத்திற்காகக் காலணா கூடச் செலவு செய்ய வேண்டியதில்லை. பயிரிடும் ஒருவன் தன் பணத்தை யெல்லாம் நிலத்தைச் சீர்திருத்துவதற்கும் கிணறு வெட்டுவதற்கும் செலவு செய்துவிட்டு, மாடு, கலப்பை, எரு, விதை முதலியவைகளில் பணம் செல வழிக்கா விட்டால் அவன் என்ன பயிர் செய்வான்!

சில புள்ளிகள்

எழுதவும் படிக்கவும் கற்றுக்கொள்ளுவதற்கு ஒவ்வொரு பிள்ளை யும் ஒரு கற்பலகையும் பாட்புத்தகமும் வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டு மல்லவா? பள்ளிக்கூடம் வரும் ஒவ்வொரு பிள்ளையும் இவைகளை வைத் துக் கொண்டிருக்கிறதா? எவ்வளவு மாதங்கள் கழித்துப் புத்தகம் வாங்கு கிறான் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியுமா? எவரேனும் இவ் விஷ யத்தைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்திருக்கின்றனரா? அடுத்த பக்கத்தில் உள்ள புள்ளிகள் சில கிராமப் பள்ளிக்கூடங்களில் உள்ள நிலைமையை விளக்கும்.

இப் புள்ளி விவரங்கள் இங்கும் அங்குமாகப் பல பள்ளிக்கூடங் களிலிருந்து ஜனவரிமாதத்தில் தொகுக்கப்பட்டன. ஆகையால் ஒவ்வொரு பிள்ளையும் சராசரி ஐந்து மாதங்களாக எழுதப்படிக்கப் போதிய கருவி களின்றி இருந்ததாகக் கொள்ளலாம். இப் பள்ளிக்கூடங்களெல்லாம் புத்தகக்கடை இருக்கக்கூடிய ஒரு பட்டணத்திற்குச் சுமார் ஐந்து மைல் வட்டாரத்தில் இருக்கின்றன. வாரமொருமுறை அப்பட்டணத்தில் கூடுகிற சந்தைக்குப் பிள்ளைகளின் பெற்றோர் போகின்றனர். இப்பள்ளிக்கூடத் துப் பிள்ளைகளின் ஸ்திதி இப்படியிருந்தால் பட்டண வாசங்களுக்கு 20, 30 மைல் தூரத்திலுள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் வாசிக்கும் பிள்ளைகளின் ஸ்திதி எப்படி யிருக்குமென்று சொல்ல வேண்டுமா? ஒரு நாள் சென்னை நகரில் பெரிய ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடமொன்றைப் பார்வையிட்டபோது முதல் வகுப்புப் பிள்ளைகளில் மூன்று பேருக்கு ஒருவர் வீதம் பாடபுத்தகம் பார்த்து அறியார் என்று கண்டேன். அப்போது பள்ளிக்கூடம் ஆரம் பித்து இரண்டு மாதம் ஆயிருந்தது. இந்தக் குறையைப்பற்றி ஒருவரும் யோசிப்பதே கிடையாது. இதிலிருந்து தெரிவதென்ன வென்றால் புத்தக மும் பலகையும் இல்லாதிருப்பது அவ்வளவு பெரிய குறையல்லவென்று பொதுவாக எண்ணப்படுகிறது என்பதுதான். ஆனால் ஆரம்பக் கல்வி

சீர்கெட்டிருப்பதற்குக் காரணம் புத்தகம் முதலியன இல்லாமலிருப்பது தான் என்பது என் அபிப்பிராயம். ஆரம்பக் கல்வி மேம்பாடடைய இக்குறையை அவசியம் நிவர்த்திக்க வேண்டும்.

பள்ளிக்கூட நெம்பர்	புஸ்தகம் இல்லாத பாலர்கள்				பலகை இல்லாத பாலர்கள்				பலகையும் புஸ்தகமும் இல்லாத பாலர்கள்				ஷராவும் மொத்த பிள்ளைகளும்	
	4-ம் வகுப்பு	3-ம் வகுப்பு	2-ம் வகுப்பு	1-ம் வகுப்பு	4-ம் வகுப்பு	3-ம் வகுப்பு	2-ம் வகுப்பு	1-ம் வகுப்பு	4-ம் வகுப்பு	3-ம் வகுப்பு	2-ம் வகுப்பு	1-ம் வகுப்பு		உபாத்தியாயர்
1	3/6	1/4	3/9	0/32	3/6	2/4	4/9	0/32	0/6	0/4	2/9	24/32	51	1 ,,
2	0/5	0/8	0/8	0/30	1/5	0/8	1/8	0/30	0/5	0/8	0/8	4/30	51	1 ,,
3	3/3	7/7	0/10	7/36	./3	./7	2/10	5/36	.	.	.	10/36	56	2 ,,
4	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	14/73	97	2 ,,
5	2/7	6/9	6/13	0/35	2/7	7/9	5/13	./35	2/7	3/9	4/13	28/35	64	2 ,,
6	0/4	2/8	4/8	24/44		1/8	.	25/44				25/44	64	1 ,,
7	5/11	2/6	4/20	20/41	3/11	3/6	4/20	10/41				20/41	78	2 ,,

ஓர் உபாத்தியாயர் ஒரு வகுப்பு, ஓர் உபத்தியாயர் பல வகுப்பு : இரண்டிற்கும் வித்தியாசம் உண்டா ?

உண்டு. வகுப்புக்கு ஓர் உபாத்தியாயர் இருந்து, வகுப்பில் **சமதிறன்** உள்ள பிள்ளைகளும் இருந்துவிட்டால் கல்விப் பயிற்சி மேம்பாடு அடையும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. சமதிறன் உள்ள வகுப்பில் பிள்ளைகள் எல்லாம் கல்வி கற்பதிலும், கிரஹிப்பதிலும் சமசக்திவாய்ந்தவரெனக் கொண்டால், சமதிறன் உள்ள வகுப்பு ஏற்படுவது கடினம். அவ்வித வகுப்பை, அதிலும் கிராமப் பள்ளிகளில், நிருவச்செய்வது சாத்தியமாயின் நன்மையே பயக்கும். ஆனால் ஒரு விஷயம். இவ்விதச் சமதிறன் கொண்ட வகுப்பு ஏற்படுத்த முடியுமா ? கல்வியில் முன்னேற்ற மடைந்துள்ள நாடுகளின் அனுபவத்திலிருந்து கல்வி முறை திறம்படவும், கல்வி அதிகப்பட

வும் இவ்விதச் சமதிறனுள்ள வகுப்புகள்தான் அவசியம் என்று கருத முடியுமா? இக் கேள்விகளுக்கு விடை "இல்லை, முடியாது" என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆகையால் சமதிறனுள்ள வகுப்பின் அவசியத்தைப் பற்றி ஆராய்வதைவிட வேறு பல முறைகளைப்பற்றி ஆராய்வது நலம் என்று தோன்றுகிறது.

சமதிறன் கிட்டுவது அரிது.

பள்ளிக்கூடத்தில் சமதிறனுள்ள பிள்ளைகளை ஒருவகுப்பாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைப்பது தவறு. அப்படிப்பட்ட வகுப்பில் எல்லாப் பிள்ளைகளும் ஒரே அளவாகக் கல்வித்திறமை யடைவார்கள் என்றுநினைப்பது அதிலும் பெரிய தவறு. நாளடைவில் பிள்ளைகளின் திறமையில் வித்தியாசம் காணப்படும். நமது செகண்டரி ஸ்கூல்களில்கூடச் சமதிறமை வகுப்பு ஏற்படுத்தி நடத்த முடியாது. பிள்ளைகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளுவதில் அதிக ஜாக்கிரதையிருக்கலாம். சரிவரப் பிள்ளைகள் வகுப்புக்குச் செல்லலாம். பிரமோஷன் கண்டிப்பாக இருக்கலாம். ஆனாலும் செகண்டரி பள்ளிகூடங்களில் சமதிறமை அரிதாகிறது. கீழ் வகுப்புப் பிள்ளைகளை மேல் வகுப்பில் உட்காரவைத்தால்கூட அதிக வித்தியாசம் ஏற்படாது. பிள்ளைகளின் திறமையில் அவ்வளவு வித்தியாசம் இருந்து வருகிறது.

இன்னொரு விஷயம். பிள்ளைகளின் அறிவுத்திறனை அடிப்படையாகக் கொண்டல்லவோ சமதிறனுள்ள வகுப்பு அமைக்கவேண்டும். அறிவுத்திறனைக் கண்டுபிடிக்க எவ்வளவோ விஷயங்களை ஆராயவேண்டுமே. ஒவ்வொரு பையனுக்கும் அறிவு எவ்வளவு? வயதுக்குத் தகுந்த அறிவு இருக்கிறதா? அறிவு அளவின்படி பையனுக்கு என்ன வயது இருக்கலாம்? கல்வியின் அளவுபடி என்ன வயது? உண்மையில் என்ன வயது? இவைகளை நுணுக்கமாக ஆராய்ச்சிசெய்துதான் சமதிறனுள்ள வகுப்புக்களை அமைக்க முடியும்.

மேலும் ஒரு வகுப்பில் பிள்ளைகள் மிகவும் சொற்பமாக இருந்தால் அதை எப்படிச் சிறு சிறு பகுதிகளாகப் பிரிக்கமுடியும். ஓர் உபாத்தியாயருக்கு இவ்வளவு பிள்ளைகள் உள்ள வகுப்பு என்று கணக்குண்டோ இல்லையோ? ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் முதல் வகுப்பில் 5 வயதுக்கு மேற்பட்ட பிள்ளை சேர்ந்துக் கொண்டேயிருப்பார். அப்பிள்ளைகளின் அறிவுத்திறன் 20 முதல் 180 வரையிருக்கலாம். நான் ஆராய்ச்சிசெய்த சுமார் 200 பிள்ளைகளில் சிலர் அறிவுத்திறன்படி மக்குகளாகத்தான் இருந்தனர். ஆகையால் சமதிறனுள்ள வகுப்பு அமைவது கடினம். பிள்ளைகளை வேண்டுமானால் புத்திசாலிகள், சாதாரணம், மக்குகள் என்று பகுத்து வெவ்வேறு உபாத்தியாயரிடம் விடலாம். இவ்வழி சிறு பள்ளிக்கூடங்களில் பின்பற்ற இயலாது. செல்வமும் கல்வியில் ஆர்வமும் மிக்க அமெரிக்காவில்கூட இவ்விதம் பிரிப்பதில் லாபமில்லை என்று எண்ணுகின்றனர். சமதிறனுள்ள வகுப்புகள் வைத்துக்கொண்டால்கூட சீக்கிரமே திறமை

யில் அதிக வித்தியாசம் உண்டாகி விடுகின்றது. ஆதலால் இம்முறைச் பயன்றறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

அறிவின்படி வயது என்ன என்று கண்டுபிடித்துக் கல்விமுறையைச் சீர்படுத்தினால் நல்லதுதான். ஆனால் அறிவு என்பது ஒரு பெரிய விஷயம். ஒரு வழியில் திறமை குறைந்திருந்தால் மற்றும் பல வழிகளில் திறமை மிகைபட்டிருக்கலாம். 'மக்கு, மடம்' என்று நீக்கப்பட்டிருக்கும் பிள்ளை கள்கூடச் சில விஷயங்களில் திறமை காட்டுகின்றனர். கல்வி கற்பதற்கு அறிவைத்தவிர மற்ற சில குண விசேஷங்களும் வேண்டியிருக்கின்றன. ஆசை, மனோதிடம், மனப்பான்மை முதலியன கல்விகற்பதற்கு வேண்டிய ஆர்வத்தை உண்டாக்குகின்றன. கண், காது முதலிய அவயவங்களி லுள்ள குறைகளும் திறமையில் வித்தியாசம் உண்டாக்கலாம்.

மேற்சொன்னவை குறைபாடுகளே சமதிறனுள்ள வகுப்புகள் நடகாத காரியம் என்று தெரிவிக்கின்றன. நம்து ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங் களில் இன்னும் பல குறைகள் உண்டு. அவையாவன :

1. பிள்ளைகள் வருஷமுழுவதும் அப்போதைக்கப்போது வந்து சேருவார்கள்.
2. சரிவரப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வரமாட்டார்கள்.
3. பாடம் ஆரம்பித்த பிறகுகூடப் பல மாதங்களாகப் புத்தக மும் பலகையும் இல்லாமல் இருப்பார்கள்.
4. ஆரம்பப் பாடசாலைகளின் பிள்ளைகளின் அறிவுத்திறனைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வது இயலாத காரியம்.
5. கல்வி இலாகா அதிகாரிகள் இவ்வித ஆராய்ச்சி செய்யும் ஆற்றல் உள்ளவர்களாக இருப்பதில்லை.

இப்படி யிருக்கும்போது சமதிறமையுள்ள வகுப்புகளைப்பற்றி யோசிப்பது அறிவீனம்.

மேலே சொல்லப்பட்ட குறைகளை இந்நாட்டில் கல்வியாளர் கவனிப்பதாகத் தெரியவில்லை. இன்னும் பல குறைபாடுகளைப் பேனாவின் நுனியினால், சட்டத்தின் உதவியினால் நீக்கிவிட யோசிக்கின்றனர். உதாரண மாக 'டிப்பி' என்பவர் எழுதியிருப்பதைப் படியுங்கள். "எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் பிள்ளைகளை அக்ஷராப்பியாசம் செய்து பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்க்கலாம் என்று வைத்துக் கொண்டால் ஆரம்பக் கல்வியே மேம்ப டாது. இவ்விஷயத்தில் கண்டிப்பாய்த்தான் இருக்கவேண்டும். ஜனங்கள் ஒரு சுபதினத்திற்குக் காத்திருந்து பிள்ளைகளுக்கு அக்ஷரப்பியாசம் செய் வார்கள். ஆனால் பிள்ளைகளை வருஷ ஆரம்பத்தில்தான் சேர்த்துக் கொள் ளப்படும் என்று சட்டம் செய்து விட்டால், சுபதினம் எப்படியாவது காலாகாலத்தில் அகப்பட்டுவிடும்".

ஆனால் இவ்வித யோசனைகள் எல்லாம் பயன்ளிக்கப்போவதில்லை. ஆரம்பக் கல்வி முன்னேற்றமடைய எவ்வளவோ முக்கியமான வழிகளிருக்கின்றன.

இன்னும் வெகுகாலம் நமது நாட்டில் பல வகுப்புகளுக்கு ஓர் உபாத்தியாயருள்ள பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கத்தான் வேண்டியிருக்கும். சமதிறமையுள்ள வகுப்புகளை அமைத்துக் கொள்ளுவது சிரமம். அப்படியிருக்க ஆரம்பக்கல்வி எப்படித்தான் மேம்படுவது ?

செல்வம் மிகுந்த அமெரிக்காவில்கூட ஓர்-உபாத்தியாயர்-பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அவ்விதப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் வகுப்புக்கு ஓர் உபாத்தியார் உள்ள பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் அதிக வித்தியாசமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அந்நாட்டில் எப்படி ஆரம்பக் கல்வி செவ்வனே நடக்கிறது என்றும் ஆராய வேண்டுமல்லவா ? வாஷி பேர்மன் என்பவர் சொல்லுகிறபடி, பலதிறனுள்ள பிள்ளைகளுக்குக் கல்விபோதிக்க இரண்டு முறைகளைக் கையாளலாம் (1) தனிமுறையில் பயிற்சி கொடுப்பது (2) சமதிறமையுள்ள வகுப்புக்களை வைத்துக்கொண்டு போதிப்பது. இந்த இரண்டு முறைகளைத்தவிர, வேறு முறைகள் கிடையாது.

சமதிறமை வகுப்புக்கள் கிடைப்பது சிரமமென்று முன்னேகூறப்பட்டது. பெரிய செகண்டரி ஸ்கூல்களில் நான் சமதிறமையை உத்தேசித்துப் பிள்ளைகளைப் பிரித்தபோது, ஒரு விஷயத்தை அறிந்தேன். பிள்ளைகளைக் கெட்டிக்காரர், சாதாரணம், மக்குகள் என்று பொதுவாகப் பிரிக்கலாமேயொழியச் சமதிறன் கிடைக்காது. அப்படிப் பிரித்த பிறகுகூடச் சில மாதங்களில், ஒவ்வொரு பிரிவையும் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். கெட்டிக்காரப் பிள்ளைகள் மற்றவர்களைவிட மூன்று மாதம் கல்வியில் முன்நிற்கின்றனர். கெட்டிக்காரப் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பது சுலபம் ; மறப்பது கஷ்டம் ; மக்குப் பிள்ளைகளுக்கோ, கற்பது கடினம் ; கற்றதை மறப்பது மிக்க சுலபமாக இருக்கிறது.

தனி முறை

மேல் நாடுகளில் போதனமுறை திறம்பட்டு நாளுக்கு நாள் கல்வி மேம்பாடடைவதை நோக்கும்போது பிள்ளைகளுக்குத் தனி முறையில் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டுமே யொழிய, மற்ற விஷயங்களை பொருட்படுத்த வேண்டியதில்லை யென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. டால்டன் முறை நம் நாட்டிற்குத் தெரிந்ததுதானே ? அதில் என்ன விசேஷம். தனிமுறையில் போதனை ; வகுப்பில் பிள்ளைகள் எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். இம்மாதிரியே ப்ரோஜக்ட் முறையும் ; குழந்தையையே முக்கியமெனக் கொண்டு நடத்தப்படும் நவீன பள்ளிக்கூடங்கள்கூட இம்மாதிரியே. மாண்டிஸோரி முறையும் அப்படியே.

மனிதன் மற்ற வுயிர்களைவிடச் சிறந்து விளங்குவதற்குக் காரணம் அவன் மற்றவர்களுடைய அனுபவத்திலிருந்து விஷயங்களைக் கற்று அறிவுடையவனுகிறுன் என்பதே. கல்வி விஷயத்தில் சிறப்புற்றிருக்கும் மேல் நாட்டார் சமதிறமையைக் கையாண்டு அதன் குறைகளைக்கண்டு விட்டு விட்டனர். அவர்களுடைய அனுபவத்திலிருந்து நம் நாட்டார் லாப மடைதல்தான் சரியானவழியாகும். வகுப்பில் பிள்ளைகள் எத்திறத்தினரேனும் தனிமுறை பயனளிக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பயனளிக்காத பல முறைகளைக் கையாளுவதைவிட நிச்சயமாகப் பலன்தரும் முறைகளை அப்பியசிப்பது நன்றல்லவா? தனி முறைதான் உண்மையாகக் கல்வி விருத்திக்குக் காரணம் என்று தெரிந்திருக்கிறது. நவீன முறைகளில் பலவற்றை மேல் நாடுகளில் கையாண்டு வருகின்றனர். டால்டன் முறை; குழந்தைகளையே இலக்காகக்கொண்டு கல்வி போதிக்கும் முறை; ப்ரோஜெக்ட் முறை; லாஸ் ஆன்ஜலஸ் அட்ஜஸ்ட்மென்ட் முறை; மாண்டிஸோரி முறை; ஆங்கில நாட்டு ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் பின்பற்றும் தனி முறை. இவைகளில் எல்லாம் பிள்ளைகளுக்குத் தகுந்தவிதம் தனித் தனியே கல்விகற்றுக்கொடுக்கப் போதிய ஏற்பாடுகள்தான் முக்கியமெனப் கருதப்படுகின்றன. இம்முறையைப் பின்பற்றுவதற்கு, பிள்ளைகளின் திறன் சமமாக இருக்க வேண்டியதேயில்லை. ஓர் உபாத்தியாயருக்கு இவ்வளவு பிள்ளைகள்தான் இருக்கலாம் என்ற நியதிவேண்டும். சாதாரணமாக ஓர் உபாத்தியாயருக்கு 20 பிள்ளைகள் இருந்தால் கல்வி புகட்டுவதில் சிரமமிராது. நான் நடத்திவரும் தனிமுறையில் சுமார் 35 பிள்ளைகளுக்கு ஓர் உபாத்தியாயர் பாடம் கற்பிக்கலாம். அநேகமாகக் கிராமங்களிலிருக்கும் நமது ஆரம்பப் பாடசாலைகளில்கூட இந்தக் கணக்கின் வீதம்தான் உபாத்தியாயர்களும் பிள்ளைகளும் இருக்கின்றுர்கள்.

ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் அடியிற் கண்ட சௌகரியங்கள் இருக்க வேண்டும்.

1. பிள்ளைகள் எப்போது வந்தாலும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் பள்ளிக்கூடம் நடக்காது.

2. ஆகையினுல் பிரமோஷன் அப்போதைக்கப்போது செய்ய வேண்டும். இல்லா விட்டால் பிள்ளைகள் அனுவசியமாக ஒரே வகுப்பில் நீண்ட காலம் இருக்க நேரிடும்.

2. முதல் வகுப்பில் உள்ள பிள்ளைகளுக்குள் திறமையிலும், வயதிலும், கற்கும் சத்தியிலும் வித்தியாசம் காணப்படும்.

3. பிள்ளைகள் தினந்தோறும் பள்ளிகூடங்களுக்கு வருவதில்லையாகையால், சிலர் சில பாடங்களை கற்றுக்கொள்ளாமலே பின் தங்கிவிடுவர். அவர்களுக்குக் கற்குந்திறமையும் குறைந்து விடும். அதனுல் அவ் வகுப்பிலேயே மற்றொரு வருஷம் இருக்கநேரிடலாம். சமதிறனுள்ள

வகுப்புடன் பாடம் ஆரம்பித்தால் சிறிது நாட்களில் திறமையில் வித்தியாசம் காணப்படும்.

5. (a) பாடம் ஆரம்பித்துப் பல மாதங்களான போதிலும் பாட புத்தகங்கள் இல்லாமல் பல பிள்ளைகள் இருப்பார்கள்.

(b). தமிழ்ப்பாட புஸ்தகம் மிகவும் சிறியது. வருஷம் முழுவதும் படிக்கப் போதிய விஷயங்கள் இருப்பதில்லை. புத்தகத்தை படிக்கச் சொல்லிக் கொடுக்க வசதியும் இருப்பதில்லை. நான் பின் பற்றிவரும் தனி முறையில் இதற்கெல்லாம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

6. ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் இருக்கும் உபாத்தியாயர்கள், அறிவிலும் திறனிலும் ஆற்றலிலும் மட்டமானவர். சொல்லுவதைச் செய்யும் திறமை கூட இல்லாதவர். செகண்டரிஸ்கூல்களில் அறிவுத்திறன் 85க்கு குறைந்த பிள்ளைகளே மேல் வகுப்புக்கு போவதில்லை. சோழவந்தான், பசுமலை முதலிய இடங்களில் நான் பெற்ற அனுபவத்திலிருந்து அறிவுத் திறன் 90க்கு குறைந்த பிள்ளைகள் 4ம் பாரத்தில் படிக்கவேண்டிய விஷயங்களைத் திருப்தியாகக் கற்க முடியாதென்று சொல்லலாம். அநேகமாக ஆரம்பப்பாடசாலைக்கு உபாத்தியாயர்களாக வருபவர் இம்மாதிரிப் பிள்ளைகள்தான். மாதிரி அட்டவணை வைத்துக்கொண்டு சாதாரணமாகத் தினசரிப் பாட முறைகளை எழுதக்கூட அவர்களால் முடியவில்லை என்பது என் அனுபவம். ஆகையினால் தான் நாமே எல்லாப் பாட முறைகளையும் தயார் செய்து அனுப்பிவருகிறோம். அப்படித் தயார்செய்து கையில் கொடுத்துவிட்டால் தான் சொன்னபடி பாடத்தை நடத்துகின்றனர்.

ஆரம்பப் பாடசாலையில் கற்பிக்க வேண்டிய விஷயங்களைப்பற்றி முன் எழுதிய கட்டுரையில் "தாழ்ந்த லக்ஷியம் கொள். அதிக சித்தி பெறலாம்" என்று உபாத்தியாயர்களுக்குச் சொன்னேன். இப்போது "போதனை முறையைச் சீர்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். ஆரம்பக்கல்விச் சீர் கெட்டிருப்பதற்குக் காரணம் ஒரு வாத்தியார் பல வகுப்புக்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கும் நிலைமையல்ல. தனிமுறையில் ஒரு வாத்தியாரே பல வகுப்புக்களுக்குத் திறமையுடன் கல்வி போதித்து வரலாம்" என்பதே.

பெற்றோர் ஆசிரியரோடு ஒத்துழைத்தல்

வெகு நீண்ட காலமாகப் பள்ளியில் ஏதேனும் தவறு உண்டாயின் அதன் காரணத்தை யறிய உபாத்தியாயர் தம்மையே ஆராய்ந்து பார்த்துக் கொள்ளுவதுதான் முறை என்று சொல்லுவது வழக்கம். அவ்வாறு எண்ணுவது நியாயமாகுமென்பது பல அறிஞரின் கொள்கையாம். ஆனால், இப்பொழுதோவெனில் உலகில் எவ்வகையான தவறுக்கும் உபாத்தியாயர்களே காரணமாவார்கள் என்னும் அபிப்பிராயம் பரவி வந்துள்ளது போலும்.

பிள்ளைகள் பெரியோருக்கும், சட்ட திட்டங்களுக்கும் அடங்கி நடப்பதில்லை; அவர்களிடத்துப் போதுமான ஊக்கம், உற்சாகம், விடாமுயற்சி முதலி சிறந்த குணங்கள் கிடையா; அவர்கள் விஷயங்களை ஆய்ந்தோய்ந்து பார்த்து அவற்றின் நியாய நுட்பங்களைத் தாமாகவே தெரிந்து கொள்ளும் ஆற்றலைப் பெறாது பிறருடைய கருத்துக்களையே தங்களுடையனவாகக் கொண்டு ஒழுகுகிறார்கள்—என்பன போன்ற குறைகளை அவர்களிடத்துக் காணும்போதெல்லாம், சிலர் அவ்வனைத்திற்கும் உபாத்தியாயர்களே காரணமாவாகள் எனச் சாதிக்கிறார்கள். தங்கள் பொறுப்புக்களை முற்றும் அறியாமலும், அல்லது அறிந்தும் அவற்றை உணராமலும் இங்ஙனம் சிலர் கூறுவது எங்ஙனம் என்பதை ஆராய்வது நியாயமாகும் எனினும், இப்பொழுது எனது நோக்கம் அஃதல்ல.

சிறுவர் சிறுமிகள் கற்பது பள்ளியில் மட்டுமல்ல; பள்ளிக்கூடத்து ஆசிரியர்களிட மிருந்துமாத்திரமுமல்ல. அவர்கள் பள்ளிக்குப் புறம்பேயுள்ள பல இடங்களிலும், உபாத்தியாயர்களல்லாத மற்றையோர்களிடமிருந்தும் பலவற்றைக்கற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள் என்பது யாவருக்கும் ஒப்ப முடிந்த விஷயமாகும்.

குழந்தைகளுக்கு நல்லொழுக்கமும், நற்குண நற்செய்கைகளும் முதன் முதல் உண்டாவதும்; பெருகி வளர்வதும் வீட்டிலேயாகும். தவறாக நடக்கும் குழந்தைகளை அவர்களின் தாய் தந்தையரும், உடன் பிறந்தோரும் கண்டித்து ஒழுங்குபடுத்துவதை யொத்து ஆசிரியர்களாவது பிறராவது செய்ய முடியாதென்பது திண்ணம். அன்றியும், அன்பு, பக்தி, கீழ்ப்படிதல், சுயநலம் பாராட்டாமை, பிறருக்கு உதவுதல் போன்ற குணங்கள் சிறுவர் சிறுமிகளுக்கு வீட்டில் தோன்றாதவரையில், அவற்றை உபாத்தியாயர்கள் பள்ளியில் புதிதாக உண்டாக்கவாவது, புகட்டவாவது சிறிதும் இயலாது.

சிறு குழந்தைகள் தந்தை அல்லது தாய் உதவிய தின்பண்டங்களடங்கியப் பொட்டணங்களைத் தங்களுடைய அண்ணன் தம்பிகளுடனும், அக்காள் தங்கைகளுடனும் பகிர்ந்து உண்ணுவதற்கீர்தப் பத்திரமாக

எடுத்துச் செல்லுவனைக் கண்டு யான் பல காலும் மகிழ்ச்சி கொண் ள் ளேன். இவ்வகை நற்பழக்கம் பொருந்தப் பெற்றுள்ள குழந்தைகளுக்குச் சுயநலம் கருதாமை என்னும் உயர்ந்த குணம் இலகுவில் உண்டாகும் என்பது சொல்லவும் வேண்டுமோ? வீட்டிலுள்ள சகோதரி சகோதரர்களுக்காகத் தின்பண்டத்தில் தனக்குள்ள பேரவாவை யடக்கி அதை அவர்களுடன் பகிர்ந்துண்ணும் அச்சிறுவன், வீட்டிற்குப் புறம்பே உலகின் கணுள்ள சகோதர சகோதரிகளின் நன்மையை நாடிச் சுயநலத்தை நீத்துத் தொண்டிழைப்பான் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. அங்ஙன மின்றிப் பக்ஷணப் பொட்டணத்தைக் கையில் வாங்கிக்கொண்டதும் அதில் தூ தூ என எச்சிலைத் துப்பி இது எச்சில் வேறு எவருக்கும் உதவாது என்று தனது உடன் பிறந்தோரை வஞ்சித்து அதைத் தானே முழுவதும் உண்ணும் ஒரு சிறுவன் உபாத்தியாயர் எவ்வளவு முயன்று போதித்தபோதிலும் பிறர்நலம் பாராட்டுதல் என்னும் குணத்தின் சிறப்பை அறிவானோ? நிச்சயமாக அறியான். உபாத்தியாயரின் வீணை முயற்சி சிறிதும் பயன் பெறாது. செவிடன் காதில் சங்கு ஊதினது போலாகும். அவ்வாறே இன்னும் பல சிறந்த குணங்களும் வீட்டில் தோன்றாவிடின் அவற்றைப் பள்ளியில் தோற்றுவிக்க இயலாது. எனவே, பல சிறந்த நற்குணங்களும், நல்லொழுக்கங்களும் சிறுவர் சிறுமிகளுக்கு முதலில் வீட்டில் தோன்றிப் பின்னர் வளருகின்றனவாகும். அவற்றை உபாத்தியாயர்கள் பெருக்கி வளர்க்கலாமே யன்றிப் புதிதாக உண்டாக்க முடியாது.

வீட்டில் பொய்பேசவும், கெட்டவார்த்தைகளைச் சொல்லவும் பழகுகின்ற ஒரு சிறுவனை மெய்யனாகவும், இன் சொற்களைப் பேசுபவனாகவும் செய்வது என்பது முடியாத காரியம் எனவே கருதற்பாலதாகும். அம்முயற்சி கறுப்பு நாயை வெள்ளை நாயாக்க முயல்வதை யொக்குமன்றோ? "தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடுமட்டும்," 'தாயைப்போல் பிள்ளை, நூலைப்போல் சேலை" என்னும் ஆன்றோர் வாக்குக்கள் பலரும் அறிந்தனவேயாம்.

நற்பழக்கங்களும், நல்லொழுக்கங்களும் பெரியோர் கைக்கொண்டொழுகப் பிள்ளைகள் அவர்களைப் பின்பற்றி நடந்தொழுக அவர்களுக்கும் அவை உண்டாகின்றன. குழந்தைகளுக்கு நடத்தல் என்பது இயற்கையான குணம். அங்ஙனமின்றி உபதேச மாத்திரத்தால் அவை உண்டாக மாட்டா என்பது திண்ணம்.

கல்விச்சாலைகள் இப்பொழுது அமைந்துள்ள வகையில் பிள்ளைகள் உபாத்தியாயரைப் பின் பற்றி நடப்பது என்பது முடியாது. அது குருகுலவாசத்திலேதான் அமையும். இக்காலத்தில் குருகுலவாசம் செய்வது இயலாது. பிள்ளைகளுக்கெனச் சில இடங்களில் போஜன சாலைகளும், விடுதிகளும் பள்ளிக்கூடங்களை யடுத்து அமைக்கப்பட்டு உபாத்தியாயர்களின் மேற்பார்வையில் இருந்து வருகின்றன. இவற்றில் நற்பழக்கங்களும், நல்லொழுக்கங்களும் உண்டாவது கூடும். உற்றுநோக்க, இவ்வமைப்புக்

கள் வீடுபோன்றுள்ளனவே யன்றி வீடுகள் ஆகமாட்டா. இவைகள் வீட்டை யொத்திருக்க வேண்டுமென்னுமே நோக்கத்துடன் அமைக்கப் படுகின்றன எனில் வீட்டின் பெருமை சொல்லாமலே விளங்கும். அதனால் வீட்டில், அதனிலும் முதலாகத் தாய் தந்தையர்களிடமிருந்தும், பின்னர் உடன் பிறந்தவர்களிடமிருந்தும் கற்பனவான பழக்க ஒழுக்கங்களின் பெருமையை எடுத்து வருணித்துக் கூறமுடியாது.

ஆதலினால், பள்ளியில் கல்விகற்பிக்கும் உபாத்தியாயர்களுடன் தாய்தந்தையர் ஒத்து உழைத்தும், ஒருவர் செய்வதற்கும் சொல்வதற்கும் முரணாக மற்றவர்கள் யாதொன்றையும் செய்யாமலும், சொல்லாமலும் ஒருமனப்பட்டு நடந்தும் ஒழுகினாலன்றிச் சிறுவர் சிறுமிகளின் கல்வி பயன் பெறமாட்டாது என்னும் உண்மை வெளியாகின்றது. ஓர் ஏரில் பூட்டப்பட்டுள்ள எருதுகள் ஒற்றுமைப்பட்டு நடந்தாலன்றி உழவன் தொழில் நலமுறுதல்லவா? அவ்வறே பள்ளியும் வீடும் கலந்து உறவாடி ஒருமணப் பட்டு நடந்தாலல்லாமல் குழந்தைகள் கல்வியினாலாகும் முழுப் பலனையும் பெற்று அனுபவித்தல் முடியாது. அவ்விருதிறத்தாரும் ஒற்றுமைப் பட்டு நடந்து குழந்தைகளின் கல்விப் பெருக்கில் ஈடுபடுமாறு எல்லாம் வல்ல கடவுள் அருள் புரிவாரென வேண்டி நிற்கும்

முப்பது ஆண்டுகள் உபாத்திமைத் தொண்டியற்றிச்
சமீபகாலத்தில் ஓய்வுபெற்ற ஓர் ஆசிரியன்.

பிரைமரி வகுப்பு மாணவர்களுக்குரிய தமிழ்ப் புஸ்தகங்கள்

இளைஞர் தமிழ் வாசகம்			
முதல் வகுப்பு			
முதற் பாகம்	0	2	0
இரண்டாம் பாகம்	0	2	0
இரண்டாம் வகுப்பு	0	3	0
மூன்றும் வகுப்பு	0	4	0
நான்காம் வகுப்பு	0	5	0
சிற்றிலக்கணம்	0	3	0
சுகாதார வாசகப் பாடம்			
முதற் பாகம்	0	4	0
இரண்டாம் பாகம்	0	4	0
கிண்டர்கார்டன்பாட்டுக்கள்	0	3	0
இலக்கண பாடங்கள்	0	5	0
கும்மியும் கோலாட்டமும்	0	5	0
தமிழ் இளைஞர் கையகராதி	0	8	0
இங்கிலீஷ் புஸ்தகங்கள்			
புரொகிரஸிவ் பிரைமர் 1-	0	3	0
புரொகிரஸிவ் பிரைமர் 2-	0	4	0

இந்தியன் பப்ளிஷிங் அவுஸ், லிமிடெட்

:: 99. அரண்மனைக்கார வீதி, சென்னை.

பாப்பா மலர்ச்சி

---

1. கல்வியும், பாப்பாவும்

'பாலர் கல்வி' பிறந்தபின், தமிழ் நாட்டுப் பாப்பாவுக்கு நல்ல காலம் என்பதற்கையமில்லை. இது வரையில் தமிழாசிரியர் பாட திட்டங்களைப் பாப்பாவுக்குப் போதித்து வருவதில் மிகக் கவனம் செலுத்தி வந்தனர். பாப்பாவின் மனத்தை மாத்திரமாவது அல்லது தேகத்தை மாத்திரமாவது கவனித்து வரவேண்டும் என்ற காலம் மலையேறிவிட்டது. கல்வியுலகங்களில் இனிப் பாப்பாவின் மலர்ச்சியே முக்கியமான இலட்சியம். இதைத்தேசியவாதி, பெற்றோர், மனோதத்துவ ஆசிரியர், எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். அதிகாரிகளும் இதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்களென்பதில் ஐயமில்லை.

2. பாப்பாவும், இயற்கையும்

"பாப்பா" ஒரு பிரம்ம ஸ்வரூபம். அதற்குப் பிதுரார்ஜிதம் உண்டு. பிறப்புரிமை உண்டு. இயற்கைக் குண சம்பத்து உண்டு. சுதந்திர உணர்ச்சியுண்டு. வீட்டிலோ, தெருவிலோ, பள்ளியிலோ, தன் இஷ்டம் போல் நடக்கும் சக்தியுண்டு. தன் உணர்ச்சியைக் காட்டிக் காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்ளும் வலிமையுண்டு. ஆனால்,நல்ல புதுவழி காட்டினால், பாப்பா அப்பாதையில் சென்று, வெற்றியையும், சந்தோஷத்தையும், திருப்தியையும் அடையக்கூடும்.

3. பாப்பாவும் "தன் மலர்ச்சியும்."

பாப்பாவின் தன் மலர்ச்சி அற்புதமானது. பிறந்த நேரத்திலேயே அதன் உணர்ச்சி வெளிப்படையாகிறது. அதன் புலன்கள் பக்கத்திலுள்ளவைகளுடன் போராடுகின்றன. தான் ஓர் அணு என்பதை அது பலவிதத்தில் காட்டிக் கொள்கிறது. தனக்கு என்ன தேவையோ அதை ஜாடையால் வெளிப்படுத்துகிறது. பேச ஆரம்பித்தவுடன் அதன் பிடிவாதம் ஓர் தனிச் சம்பத்தாக விளங்குகிறது. அப்பொழுதே அதற்குப் பிடித்தவை எது, பிடிக்காதவை, எது என்று அது காண்பிக்கிறது. மனிதனுக்கு உள்ள தூய, அரிய, பெரிய குணங்கள் பாப்பா இடம் மறைந்து கிடக்கின்றன. அக்குணங்கள் சேர்க்கையால் வெளிப்படுகின்றன;

பலவிதப் பாப்பாக்கள்

பாப்பாக்கள் பலவிதத்தன. சில குழந்தைகள் சாதுக்கள் சில முரடாக இருக்கின்றன. சில பிஞ்சிலே பழுத்து இருக்கின்றன. வேறு சில துஷ்ட சுபாவமுடையன. இப்படிப் பாப்பாக்களின் வித்தியாசங்களுக்கு, இயற்கை, சேர்க்கை, அனுபவங்கள், ஜனசமூகப் பழக்கங்கள், பரம்பரை, எல்லாம் காரணமாய்இருக்கின்றன. மேலும், நல்ல தேக நிலையை உள்ள பாப்பா நன்முகச் சுறு சுறுப்பாயிருக்கின்றது. நோயுற்ற பாப்பாவோ முணு முணுக்கும் சுபாவத்தைக் காட்டும்.

5. பாப்பாவின் படிப்பு

பாப்பாவின் படிப்பில் முதல் முதல் உணர்ச்சிகள் வளர்கின்றன. பிரியம், அப்பிரியம், சந்தோஷம், துக்கம் என்பதை முதல் முதல் பாப்பாவின் செய்கைகளால் வெளியாகின்றன. அதே காலத்தில் பாப்பா பலவற்றைப் பார்த்தும் கேட்டும், ருசி கண்டும், தொட்டும், உணர்ந்தும் வருகிறது. பண்டங்கள் இருப்பதையும், வித்தியாசப்படுவதையும் நன்கு தெரிந்து கொள்கிறது. புதிய புதிய கனவுகள் பாப்பாவின் மனத்தில் உதிக்கின்றன. பாப்பா இப்போது ஓர் மாய உலகில் மாயமாக வசிக்கின்றது. இந்நிலையில் பாப்பாவால் உண்மை அறிய முடியாது. எனவே, அது சிருஷ்டி செய்யும்நிலையில் இல்லை. இப்போது அது தனக்கு வேண்டியதைச் சேகரித்தும், கண்டதை உடைத்தும் வருகின்றது. பாப்பாவிற்கு லாபம் நஷ்டம் என்றால் என்ன என்று இப்போது தெரியாது. பாப்பா எந்தக் காரியத்தையும் விட்டு விட்டுத் தான் செய்யும். அதன் காலம், வேலை, அறிவு, ஆர்வம், ஆசை எல்லாம் விளையாட்டு மூலம் தான் காணப்படும். இந்நிலையில் பாப்பாவின் லீலைகள் தான் அதன் வேலை. பாப்பா எப்போதும் ஓடி விளையாடும். அது ஓய்ந்திருக்காது. அது பலருடன் கூடி விளையாடும். அப்போது அது மன மகிழும். இரக்கப்படும், தோழமை கொள்ளும், சண்டை போடும். பின்னர் மறந்துவிடும். விளையாட்டாகவே சொன்னால் எல்லாக் காரியங்களையும் யார் சொன்னாலும் செய்யும்.

6. பாப்பாவும் உலகமும்

வயது ஆக ஆகப் பாப்பா தனி வழியே செல்ல முயலுகிறது. பார்த்ததெல்லாவற்றைப் பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்ய விரும்புகிறது. இக் காலம், ஓடும் பூச்சி பாம்புகளைப் பிடிக்கும் காலம்; தைரியம் வளரும் காலம். உணர்ச்சியும், செயலும் வலுக்கும் காலம். விருப்பம் வெறுப்பும் வளரும் காலம். இது மாய உலகிலிருந்து முரட்டு உலகிற்கு வரும் காலம். இப்போதுதான் பாப்பாவிற்கு விளையாட்டு எது வென்றும், வேலை எது வென்றும் தெரியக்கூடும். பாப்பா இப்போது சில உணர்ச்சிகளையும்,

எண்ணங்களையும், செயல்களையும் பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்துவதில்லை. இப்போது பாப்பா உலக மாயம் என்ன என்று கண்டு, தனக்கும் உலகிற்கும் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை அறிந்து போராடும் காலம் வந்து விட்டது. புதிய குழந்தைகள், உறவினர், ஆசிரியர், ஜனங்கள் இவர்களுடன் பழகிப் புதிய குணசம்பத்தை அடைந்து பாப்பா பாப்பாவின் நிலையை விட்டு மாறுகிறது.

7. பாப்பா ஒரு சம்பத்து

இப்படி நம் நாட்டிலிருக்கும் பாப்பாக்கள் எல்லோரையும் நாம் சந்தான சம்பத்து என்று சொல்லுகிறோம். முதலில் பாப்பா பெற்றோர் சம்பத்து. பின்னர்ப் பாப்பா ஆசிரியர் சம்பத்தாவன; கடைசியில் அது தேசச்சொத்தாக ஏற்படுகிறது. எனவே பாப்பாவைப் பெற்றோர், ஆசிரியர், தேசத்துரைத்தனம் மூவரும் பாப்பாவின் சுபாவத்தையறிந்து அதைக் கண்ணும் கருத்துமாக வளர்க்க வேண்டும். பெற்றோர் பரம்பரைப் படிப்பைப் புகட்டவேண்டும். ஆசிரியர் பாப்பாவின் தேக, மன, ஆன்ம வளர்ச்சியை மலரச் செய்யவேண்டும். சர்க்கார் பாப்பாவிற்கு வேறு எல்லா வசதிகளையும் தாராளமாகக் கொடுத்து நாட்டின் சிறப்பையும் வளர்ச்சியையும் தாங்கக்கூடிய ஸ்திரீ புமான்களாக வளரச்செய்யவேண்டும்- பாப்பா நல்ல நிலையில் வளர்வதற்கு பெற்றோர், ஆசிரியர், சர்க்கார் மூவரும் நல்ல வழியைப் போற்றவேண்டும். நீதி, அநீதி அறிவுள்ளவர்களாய் இருத்தல் வேண்டும். உள்ளொன்று, புறமொன்று பேசாதிருத்தல் வேண்டும். சாமனிய தர்மங்களை அவர்கள் சொல்லிலும், செயலிலும் நடத்திக்காட்டல் வேண்டும். பாப்பா தேசத்தின் பொது உடமை; பரம்பிரம்ம அணுக்கள். அவைகளைக் கெடுப்பது பாவம், போற்றி வளர்ப்பது புண்ணியம்.

8. பாப்பா வளர்ச்சி—பாரதி கனவு

பாப்பாவைப் போற்றி வளர்ப்பது எப்படி? தமிழ் நாட்டுக் கவி பாரதி பேசட்டும்.

காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு—பின்பு
கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு—
மாலை முழுதும் நல்ல விளையாட்டு—என்று
வழக்கப் படுத்திக் கொள்ளு பாப்பா.

பொய் சொல்லக் கூடாது பாப்பா—என்றும்
புறஞ் சொல்ல லாகாது பாப்பா

தெய்வம் நமக்குத்துணை பாப்பா—ஒரு
தீங்கு வர மாட்டாது பாப்பா

பாதகம் செய்பவரைக் கண்டால்—நாம்
பயங்கொள்ள லாகாது பாப்பா
மோதி மிதித்து விடு பாப்பா—அவர்
முகத்தில் உமிழ்ந்து விடு பாப்பா.

துன்பம் நெருங்கி வந்த போதும்—
நாம் சோர்ந்து விடலகாது பாப்பா.
அன்பு மிகுந்த தெய்வமுண்டு—துன்பம்
அத்தனையும் போக்கிவிடும் பாப்பா.

சோம்பல் மிகக் கெடுதி பாப்பா—தாய்
சொன்ன சொல்லைத் தட்டாதே பாப்பா—
தேம்பி யழுங் குழந்தை நொண்டி—நீ
திடங் கொண்டு போராடு பாப்பா.

தமிழ்த் திரு நாடு தன்னைப்—பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா—
அமிழ்தில் இனியதடி பாப்பா—எங்கள்
ஆன்றோர்கள் தேசமடி பாப்பா.

S. T. ராமானுஜ அய்யங்கார்.

நூதன கல்வியும், குணுதிசயப் பயிற்சியும்

Miss. காந்திமதி, *Sub-asst. Inspectress of Schools, Dindigul.*

தற்காலத்திய உலகம் ஒரு நூற்ருண்டுக்கு முன்னிருந்ததல்ல. எக்காரியமும் மாறுதலடைந்திருக்கின்றது. அத்துடன், கல்விப்போக்கும் மாறுதலடைந்திருந்த போதிலும், மற்றும் காரியாதிகளைப்போன்றும் அதே வழிவகைகளிலும், அதே தீவிரத்துடனும், மாறுதலடையவில்லை. கல்வி நிபுணர் பிள்ளைகளின் மனோதத்துவத்தை, அவர்களின் தேகத்தினின்று பற்பல சமாசாரங்களைப் புகுத்து அப்பியசிப்பது, அசாத்தியமென்று கண்டுணர்கின்றனர். நாம் மனோதத்துவங்களையல்ல, பிள்ளைகளைக் கற்பிக்கப் பிரயத்தனிக்கிறோம். மனோதத்துவங்களை ஸ்பரிசிக்கக் கூடாத காரியமாக எண்ணுவது தவறேயாகும். கல்வியின் நோக்கம் யாதெனில், தன் ஜீவியத்தில் சரிவரத் தன் கிரியைகளைச் செய்ய ஒரு பிள்ளையை முயற்சிப்பதே. அவனுடைய மனமும் திரேகமும் கற்பனையை யடைவதில்லை. ஆனல் அவனது மனோதத்துவம் கற்பிக்கப்படுகிறது. ஆதலால் ஏதோ வரையறுக்கப்பட்ட சமாசாரங்களை அவன் கற்றுக் கொள்வது கல்வியின் நோக்கமன்று. மனோவாக்குகாயங்களில் மாணவன் ஒன்ருகப் பயிற்சி பெறுவதே இலக்ஷியமாகும். கல்வியின் உண்மையான நோக்கம் யாதெனில், மனிதன் தன் கிரியைகளில் சரிவர நடந்தோ, அவன் தன்னையே ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்வதேயாகும். அவை முற்றுப் பெற அந்நோக்கங்களிலும், வழிவகைளிலும், அவன் வழிகாட்டப்படவேண்டியது முக்கியமாகும். வீடும் பள்ளியும், பிள்ளைகள் வழிகாட்டப்படுவதற்குரிய நற்குணங்கள் அடையவும் அவைகளைக் கொண்டு செலுத்துதற்கும் அவைகளை ஏற்ற இடமாகப் பெறவும் வேண்டும். பள்ளிக்கூடமே மனோதத்துவத்தை விர்த்தியாக்குதற்குரிய மேன்மையான நோக்கங்களுக்கு, ஏவிவிடக்கூடிய பயிற்சியை அளிக்குமிடமாகும். ஆகையால், பிள்ளைக்குப் போதிய சுயேச்சையும், சுத்தியுள்ள நடத்தையயும் பள்ளிக்கூடமே யளிக்கவேண்டும்.

நூதனக் கல்வியில், படித்துக் கொடுப்பதைவிடப் படித்துக்கொள்வதே முக்கியமாகும். பிள்ளைகளின் மனத்தில் அநேக விஷயங்களை நிரப்புவதைவிட, உபாத்திமார் அவர்களை அறிந்து கொள்வதவசியம். பற்பல கலைகளைப் படித்து—ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளவோ அல்லது மறந்து போகவோ—கற்பிக்கப்படு மிடமாகமட்டும் பள்ளிக்கூடம் இருக்கக் கூடாது. ஆனல் பிள்ளைகளாக ஒருவருக்கொருவர் ஜீவித்துத் தங்களின் குணங்களை (நன்மைக்காகவோ தீமைக்காகவோ) பண்படுத்துமிடமாகப் பள்ளிக்கூடங்கள் விளங்கவேண்டும். பள்ளிக்கூடமோர் பிள்ளையின் உல

கம். பிள்ளைகளின் பெற்றோரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கக்கூடிய குணாதிசயங்களைப் பல பழையகாலத்து உபாத்திமார் தம் மாணவரிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பது தப்பாகும். குழந்தை ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் பெரியோரை விட வித்தியாசமாயிருக்கிறது. ஆகையால் தன் வேலை சித்தி பெறுவதற்கு உபாத்திமார், குழந்தையை நன்கு அறியவேண்டும். குழந்தையின் ஆரோக்கிமான போக்குகளை நல்லவழிவகைகளில் செலுத்த உபாத்திமார் உற்சாகப்படுத்தவேண்டும்.

இன்னும், பழைய பள்ளிக்கூடங்களில் பழமையான போக்கின் படியே பிள்ளைகள் அமைதியாக உட்கார்ந்து படிக்கவும், உபாத்திமாரின் சொல்லுக்கு உடனே அடங்கி நடக்கவும், உத்தரவின் பேரில் மிக்க மரியாதையுடனும் தாழ்ந்த குரலுடனும் பேசவும், ஒழுங்காக வெளியில் செல்லவும் கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். அத்தகைய பள்ளிக்கூடங்களில் ஏதோ சில உபகரணங்களும், சிற்சில புஸ்தகங்கள் மட்டும் உண்டு. ஆனால் அத்தியாவசியமான பிரம்பு இல்லாதிருப்பது அரிது. இக்காலத்தும் வசதியுள்ள குறுகிய இருக்கையினின்று எழும்பி நின்று, உபாத்திமார் முன்னிலையில் கைகட்டிக் கொண்டு, அவர் சொல்லச் சொல்ல எண்ணுமெழுத்தும் இராகத்துடன் ஒப்புவிக்கும் பிள்ளைகளுடைய பள்ளிக்கூடங்களைப் பார்ப்பது சர்வசாதாரணமே.

இருப்பினும், "பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும்" என்பதற்கேற்பப், பழைய கொள்கைகளை ஒழித்து அநேகர் நூதன முறைப்படி பிள்ளைகளின் ஓய்வில்லாத சரீரமனோதத்துவப்போக்குகளை அறிந்து அவற்றைக் கைக்கொள்ள முன் வந்திருக்கின்றனர். குழந்தைகள் நிருமிக்கும் பரிஷ்காரமான எண்ணங்களைத் தடையற்ற விவேகத்துடன் அறிந்து கொள்வதே நூதன கல்வியின் அடிப்படையாகும்.

முற்காலத்திய முறைப்படி கல்விகற்பது, விஷயங்களை உபாத்திமாரிடமிருந்து மாணவருக்கு மாற்றப் படுவதே அலுவலாக விருந்ததினால், மாணவரின் பிரயாசைகளையே உபாத்திமார் செய்து வந்தனர். தற்போதிய நூதன முறையின்படி, உபாத்திமாரின் மூலமாய் மாணவரே கற்றுக் கொள்ளல்வேண்டும். மாணவருக்கு உடனே எடுத்துக் கொடுக்கக் கூடிய ஏதோ ஓர் சக்தியை உபாத்திமார் பெற்றிருப்பதாகப் பெற்றோர் எண்ணுவதுசகஜம். 'ஆனால் நூதன கல்வியின்' முறைப்படி, மாணவருக்குப் படித்துக் கொடுப்பதைவிட, அவர்கள் படித்துக் கொள்வதே முக்கியமாகுமென்று முன்பே பார்த்தோம். எனினும் பண்டைக் காலத்தைவிடத் தற்போதிய உபாத்திமாரின் கற்பிக்கும் கடமை குறைந்திருந்த போதிலும், அவர்களின் உத்திரவாதமோ அதிகமாகும். சித்திபெற விரும்பும் உபாத்தியாயர், மிக்க ஊக்கமும் அத்தியந்த சிரத்தையும், தக்க கீர்த்தியாகவும் விளங்கவேண்டும். உபாத்தியாயர் தன் பிள்ளைகளின் மனோதத்துவங்கள் தெளிவாக்கப்படுவதை மாத்திரம் கூர்ந்து கவனிப்பது போதாது. அவர்

அம்மாணவர்கள்; நன்மையானவைகளை நேசிக்கவும், தீமையானவைகளை வெறுக்கவும், அவர்கள் மனத்தில் புதிய எண்ணங்களைஉயிர்ப்பித்துச் சிறந்த விருப்பங்களை விர்த்தி செய்து, உலகத்தின் சிருஷ்டிப்பையும், கலைகளையும், நூல்களையும், மாணவருக்குத் தெளிவாக்க வேண்டும். மேலும் உபாத்திமாரின் கடமை பிள்ளைகளின் மனோதத்துவங்களை விர்த்தி செய்வதே யல்லாமல், விருத்தியை அவர்களிடம் வற்புறுத்தி நுழைப்பதன்று. மாணவருக்குரிய ஞான சன்மார்க்க திரேகவிதிகளை யளிக்கக்கூடிய வசதிகளைக்காட்டி, ஆரோக்கியமான போக்குகளுக்கேற்ற உபகரணங்களைக் கொடுத்து, இவைகள் மூலமாய்க் காரியாதிகளைச் சரிவரச் செய்யுச் செய்வது உபாத்திமாரின் கடமையேயாகும்.

கல்வியின் இலக்ஷியம் யாதெனில், ஒவ்வொரு மாணவனிடத்துமுள்ள சிறந்த தத்துவங்களை வெளிப்படுத்தி, அவனது தினசரி வாழ்க்கையில் எவை சரியானவை என்று நிர்ணயித்து ஜீவிப்பற்கு உதவுவதே கல்வி நிபுணர் ஆமோதிக்கும் ஒரு சத்தியமாகும். இத்தகைய கொள்கையை அனுசரிக்கும் கல்விமான்கள், தங்கள் முன் எப்போதும் கல்வியின் இலக்ஷியமான "உண்மையான கல்விமான் நற்குணங்களைப் படைத்தவனாவான்" எனும் சத்தியமே தங்களின் கர்நாடக ஜீவியத்தின் பிரமாணமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

பிள்ளைகளின் பாலிய பருவத்தின் பலாபலன்களே பிற்காலத்தில் அவர்களுடைய புருஷ பிராயத்திய குணாபிவிர்த்தியைப் பாதிக்குமென்பதை அறிந்தும், நற்குணங்கள் இப்பாலிய பருவத்திலேயே திரட்டப்படுமென்றும், சித்தப் பயிற்சி யடையுமென்றும் உபாத்திமார் அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். உண்மையாகவே இவ்வெல்லாக் காரியங்களிலும் குணாபிவிர்த்தியே உபாத்திமைத் தொழிலில் சிறந்த அம்சமாகும்.

ஒரு விஷயத்தை வெகுநேரம் ஆராய்வதும், மனத்தை மிதமிஞ்சி உழலச்செய்வதும், ஒரே நிலையில் வெகு நேரம் இயக்கமின்றி உட்கார்ந்திருப்பதும், சுயேச்சை யின்றி வகுப்பில் அமர்ந்திருப்பதும் பிள்ளைகளின் மனோநிலைக்கு அசாத்தியமாகும் என்பதை உபாத்திமார் அறிதல் வேண்டும் சதாகாலமும் சுயேச்சையின்றிக் கண் காணிக்கப்பட்டும், பாதுகாக்கப்பட்டும் பயிற்சிக்கப்படுகிற குழந்தைகள் பிற்காலத்தில் தன் நம்பிக்கையின்றிப் பிறரை எதற்கும் எதிர் பார்ப்பவராவார்கள். மேலும் சுயேச்சையுடன் பயிற்சிக்கப்படும் குழந்தையைவிட மனோசக்தியில் குறைபாடுடையவராவார்கள். பிள்ளைகளின் மரியாதைக்குப் பங்கம் வராதபடி நாம் பெரிதும் போற்றவேண்டும். மாணவரின் மனோபிவிர்த்தி ஒழுங்குறச் சீர்திருத்தப்படுவற்கு உபாத்திமார் அவர்களுடைய தன்மைகளை நல்வழிபடுத்தல் வேண்டும். இவ்வகை வழிகளில் உபாத்தியாயர் வழிகாட்டியாகவும், மாணவன் செய்பவனாகவும் நடந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

"தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடுமட்டும்" என்பதற் கேற்பப் பால்ய பழக்க வழக்கங்களே பிற்காலத்திய ஜீவியத்திற்கு அடிப்படையாகும்.

ஆகையால் நற்பழக்க வழக்கங்களே பால்யத்தில் உருவாக்கப்படவேண்டும். பிள்ளைகளின் இளமைப் பருவத்தில் வீட்டாரும், பள்ளிக்கூடத்தாரும் மாணவரின் அபிவிர்த்தி விஷயமாக ஒத்துழைத்தல் வேண்டும். அநேக மாணவர்கள் கல்வி வாசனையறியாக் குடும்பங்களினின்று வருகின்றபடியால் அவர்களுக்கு நல்ல பழக்கவழக்கங்களைப் பள்ளிக்கூடத்தில் கற்பிப்பது சிறிது கஷ்டமேயாம். அத்தகைய பிள்ளைகளின் பெற்றோரிடம் உபாத்திமார் சென்று, அவர்களிடம் உறவாடி, அன்னவரின் நட்பையும் அனுதாபத்தையும் பெறுவது அரிதாகும். அவ்வாறிருந்த போதிலும், உண்மையான உழைப்பாளியான உபாத்தியாயர்கள், அப்பெற்றோரின் அபிமானத்தைப் பெறவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறார்கள்.

மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியங்களும் அவர்களின் குணாபிவிர்த்திக்கு மூலகாரணமாயிருத்தல் வேண்டும். முதன்மையாக மாணவர்களின் தேகாரோக்கிய வளர்ச்சியும், சன்மார்க்க வளர்ச்சியும். ஒன்றை ஒன்று பாதிப்பதால், முக்கியமாகச் சன்மார்க்க வளர்ச்சி விர்த்தியாவதிற்கேற்ற ஆரோக்கியகரமான இடவசதிகள் பள்ளிக்கூடத்தில் அமைக்கப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். பள்ளிக்கூடமானது நல்ல காற்றும், போதிய வெளிச்சமும், சுத்தமுள்ள சுற்றுப்புறங்களும் அழகான தோற்றமும் இடவசதியும் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அங்கே கற்கும் மாணவர் கல்வி என்றவுடனே அதினின்று தப்புவதற்கேற்ற வழிவகைகளைத் தேட முயற்சிக்காமல், பள்ளிக்கூடத்தில் அவர்கள் வீட்டிலிருப்பது போலவே பாவிக்கும் படியாகப் பற்பல வசதிகள் அமைக்கப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

ஒன்றைப் பார்த்தவுடன் அவைகளின்படி செய்தலே பிள்ளைகளின் சுபாவம் ஆதலால், அவர்களின் முன்பாக நற்பழக்கங்களையுண்டாக்குபவற்றையே உணர்த்தவேண்டுமென்பதை நாம் அறிதல் வேண்டும். பிள்ளைகள் தம் குருமுன் உட்கார்ந்து அவரின் முகாரவிந்தத்தையே பார்த்து, அன்போடு மெச்சிக்கொள்வதையும், தங்களால் சுயேச்சையாக யாதும் செய்ய இயலாத நிலைமையிலிருப்பதையும் நாம் அடிக்கடி பார்க்கிறோம். பள்ளிக்கூட ஜீவியத்தில் மாணவரைப் பெரிதும் பாதிக்கக்கூடிய முக்கிய சாதனங்கள் யாவை எனில், குருவின் முகப் பொலிவும், கம்பீரத் தோற்றமும், தொனியும் நடவடிக்கையுமே. மாணவர் தங்களை அறியாமலே குருவினுடைய நடையுடை பாவனைகளைப் பின்பற்றி நடக்கின்றனர். உன் மாணவன் திரிகரண சுத்த முடையவனாகவிருக்க நீ விரும்பினால், நீயும் அவ்வாறு இருப்பாயாக.

ஓர் உபாத்தியாயரின் மேற்கூறிய மனிதத்துவமே பிள்ளைகளைக் கவர்ச்சிக்க கூடிய தன்மையாகிறது. அநேகக் குடும்பங்களைச் சார்ந்த மாணவர்கள் ஒரு வகுப்பறையில் வந்துகூடி, ஒரே பாடத்தை ஒரே நேரத்தில் கற்கின்றபடியால் உபாத்தியாயர் இத்தகைய வேறுபட்ட மாணவர்களின் மனத்தை ஒன்று படுத்துவதற்கேற்ற ஒரு கருவியாக இருத்தல்

வேண்டும். உபாத்தியாயர் மாணவரிடத்துச் செல்லுங்கால் தான் ஒரு எஜமானன் என்னும் முறையில் செல்லாமல் கல்வி கற்பிக்க வந்த ஊழியன் எனும் சத்தியத்தை அவர்கள் அறியும்படியாக அனுதாபத்துடன் சென்று, கருணையுடன் கற்பிப்பதே சித்தி பெறச் செய்யும் உபாத்திமைத் தொழிலாகும். இதுவே தற்காலக் கல்வி முறைகளில் மிகவும் அழுத்தமாக அனுஷ்டிக்கும்படி சொல்லப்படுகிறது.

மாணவரின் நற்குணங்களை விர்த்தியாக்குவதற்கு ஏற்ற சாதுரியத்தை உபாத்திமார் பெற்றிருத்தல் அவசியம். பிள்ளைகளின் மனோவிர்த்தியை மேன்மேலும் வளரச் செய்ய வேண்டுமேயன்றி, அதைத்தடுத்தல் கூடாது. அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளினின்று அவர்களை நல்வழியில் திருப்பவேண்டுமேயன்றி, அடியோடு அவர்களைத்தடுத்து விடக்கூடாது. அமைதியாயிருக்கவேண்டுமென்ற ஒரு காரணத்தை மாத்திரம் எண்ணி, மாணவர்களுடைய பிரயத்தனங்களையடக்கினால், அவர்கள் மதி நுட்பமின்றியும், ஊக்கமின்றியும், தம் வேலையில் சோம்பலையும், கவலையீனத்தையும் பெறுவார்கள். பிள்ளைகளிடத்துக் காணப்படும் விகடத்தை உபாத்தியாயர் ஒழிக்க வேண்டுமென எண்ணுதல் கூடாது. வகுப்பில் வேடிக்கையான வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்தல், வகுப்பிலுள்ளவர்களின் மனத்தை ஒருங்கு திரட்டவும், கஷ்டங்களை நீக்கவும் ஒரு கருவியாகிறது. அவ்வாறான காலப்போக்குக்கு இடம் கொடுக்காமலிருந்தால், மாணவர்கள் தம் ஆசிரியரை, இயற்கைக்கு விரோதமான கொடுஞ்சூரரெனப் பாவிப்பார்கள். அப்படியிருந்தபோதிலும் ஒரு மாணவன் மூலமாக அத்தகைய பரிகாசங்களை நடைபெறச் செய்து அவன் மனத்தைப் புண்படுத்தல் கூடாது.

உபாத்தியாயரால் கற்பிக்கப்படும் ஒவ்வொரு பாடமும் புதிதான நல்லெண்ணங்களைப் பிள்ளைகளின் மனத்தில் உண்டாக்குவதற்காகக் கற்பிக்கப்பட்டால் அவற்றின் மூலமாக மாணவர்க்கு குணாதிசயப்பயிற்சியுண்டாகும். இன்னும் படங்களின் மூலமாகவும் நல்ல அபிப்பிராயங்களையும்,உணரச் செய்யலாம். மற்றும் தெரிந்தெடுத்த கதைகள் மூலமாகவும் மாணவர் தாங்களே நல்ல நீதிகளை அறிந்து வெளிப்படுத்தச் செய்யலாம். கதைகளை மாணவர்க்குச் சொன்னபின்பு, அக்கதைகளின் நீதிகளை உபாத்திமாரே எடுத்து மாணவர்க்குக் கூறல் வழக்கமாக நடைபெறும் குற்றமாக விருக்கிறது. கதையின் நீதிகள் இவைதான் என்று எடுத்துக் கூறாமலே, அவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வித நீதிகளை உபாத்தியாயர் நாம் சொல்லச் சொல்ல மாணவர்களை மறுபடியும் சொல்லச் செய்தல் அதிகத் தீமையையேயன்றிச் சிறிதும் நன்மையன்று. ஒரு கதையைக் கற்பிக்குங்கால் அதிலுள்ள முக்கிய சாராம்சத்தை முதலில் தன் மனத்திற் கொண்டு எடுத்துக்கூறுவது மாணவரின் கவனத்தை நாம் கவர்வதற்குகு ஏதுவாகும். சொல்லும் விஷயங்கள் மாணவரைத் தீய வழிகளில் புகுத்தாவண்ணம், நமது போதனா முறைகளிருத்தல் அவ

சியம். அவைகளின் மூலமாய் மாணவர்களின் ஜீவியத்தில் உன்னத மனக் கிளர்ச்சி யுண்டாக்க வேண்டும். குழந்தைகளைப் போதிக்கும் முறையில் கதைகளின் மூலமாக அவர்கள் பெறும் அறிவு அற்பமென்று நாம் கருதலாகாது. பிள்ளைகளின் மனத்தை நாம் பற்பல வழிவகைகளில் ஆராய்ச்சி செய்வதற்குக் கதாகற்பனைகளே ஏற்ற சான்றாகும். இக்கதைகளிலுள்ள பற்பல பாத்திரங்களின் குணாதிசயங்களே, பிள்ளைகளை அவர்களே அறியாவண்ணம் கவர்ச்சித்துப் பக்குவப்படுத்தி, நல்வழி பெறுமாறும், நன் நோக்கங்களையும் சிறப்புற்ற கிரியைகளை செய்யுமாறும் உயிர்ப்பிக்கின்றன.

பள்ளிக்கூடங்களில் பிள்ளைகளின் முக்கிய கவர்ச்சிக்குரியது தாவர ஜீவ ஜந்துக்களின் ஜீவியமேயன்று வேறல்ல இதையே நாம் 'இயற்கைப் பாடம்' எனப் பேரிட்டழைக்கின்றோம். இவ்விஷயத்தில் உபாத்தியாயர் விவேகமான வழிகாட்டியாகவிருந்து, பிள்ளைகள் தாங்கள் காணும் ஒவ்வொரு சிறியதோர் விஷயத்திலும், சிருஷ்டிப்பின் அழகைக் கண்டுகளிக்க ஏவிவிட வேண்டும். நம் பிள்ளைகளின் குணாதிசயங்களை பயிற்சிப்பதில் இயற்கைப்பாடம் உபயோகப்படுமாகில் உலகில் ஜீவிக்கும் எல்லாச் சிருஷ்டிக்களின் பேரிலும் பிள்ளைகள் அனுதாபம் காட்ட வேண்டுமெனும் எண்ணத்தை யவர்களின் மனத்தில் பதியவைக்க வேண்டும். மிருகங்களை மிக்கக்கவலையுடனும், அன்புடனும், நிதானத்துடனும், எப்போதும் நடத்தல்வேண்டும். புஷ்பங்களையும், மலர் மொட்டுக்களையும், பலவர்ண இலைகளையும், பிள்ளைகள் வீணே கொய்து சிதைத்தலாகாது. பிள்ளைகளின் பாழாக்கும் தன்மையை மாற்றி அவர்கள் சிருஷ்டிப்பின் அழகைக் கண்டுகளித்து, அவைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமெனும் எண்ணத்தை வற்புறுத்தல் வேண்டும். அதேசமயத்தில், பிள்ளைகளினிடத்தில் எக்காரியத்தையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டு மெனும் ஆசையே அவர்களை இவ்விதப் பாழாக்கும் அலுவல்களுக்கு ஏவிவிடுகிற தென்பதை உபாத்திமார் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய தவசியம்.

மேல்வகுப்புகளில் தேசசரித்திரமும், மற்றும் பாஷையின் பாண்டித்தியமும் மாணவரின் குணாதிசயங்களைப் பயிற்சிக்க ஏதுகரமாயிருக்கின்றன. இப்பாடங்களில் கண்டுள்ள வீரசூரர்களையும், அவர்களின் வெவ்வேறு நற்குணங்களையும், பிள்ளைகள் போற்றலாம். பிள்ளைகளின் ஞானாபிவிர்த்தி இவ்விதமாய் முன்னேற்றமடையும்போது, அவர்களின் மனப்போக்குகளை எளிதில் கண்டுணரப் பேறுதவியாகும் பாடப் புத்தகங்களிலும், கவிகளிலும், முன்மாதிரிக்கேற்ப அமைக்கப் பெற்றிருக்கும் பற்பல நற்குணங்களையும் பிள்ளைகள் தங்கள் தின ஜீவியத்தின் முன்மாதிரியாகக் கொண்டுசெலுத்தப் பிரயாசைப்படவேண்டும். ஆகையால் பிள்ளைகள் எப்பாடங்களைக் கற்கவேண்டுமென நிர்ணயிக்கும்போது தக்க சிரத்தையுடன் அப்பகுதிகளைத் தெரிந்தெடுத்தல் அவசியம். ஏனென்றால், அவைகள் மூலமாகவே, நல்ல குணாதிசயங்கள் பிள்ளைகளிடம் பொருந்த

அவைகள் ஏற்ற சாதனங்களாயிருக்கின்றன. கைத்தொழில் பிள்ளைகளின் மனோதத்துவத்தைப் பெரிதும் பாதிக்கும். தன் கைகளினால் பிரயோஜனமான வேலையை பிள்ளைகள் செய்வதால் குறும்பான காரியங்களைச் செய்ய ஏவும் முகாந்தரங்களினின்று தடுக்கப்படுவார்கள். மேலும் தன் கைகளாலேயே தன் ஜீவியத்திற்கேற்ற உபகரணங்களைச் செய்வதே அவர்கள் மனத்தில் புத்துயிர் கொண்டு மேன்மையான எண்ணங்களை நாடவும் தன் தத்துவங்களை பிரயோஜனப் படுத்தவும் ஏவிவிடக்கூடும். சுருங்கச் சொல்லில், குணாதிசயப் பயிர்சிக்கேற்ற சந்தர்ப்பங்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் நாம் கற்பிக்கும் எல்லாப் பாடங்களிலுமி ருக்கின்றன.

உபாத்திமாரில் அநேகர் பிள்ளைகளின் அறிவை விர்த்திசெய்வதிலேயே கண்ணுங் கருத்துமாய்த் தம் காலத்தைச் செலவிட்டு, அவர்களைக் கற்பிப்பதின் முக்கிய நோக்கத்தை இழந்துவிடுகிறார்கள். மேலும், அவர்களின் மனோவிகாரத்திற்கு உணர்ச்சியின் மூலமாகச் சுத்தமான நல்லெண்ணங்களைப் பூட்டப் பிரயாசைப்படும் மாணவர்களை உன்னதமான கிளர்ச்சியையடையுமாறு செய்ய முயலவேண்டும். ஏனெனில் உணர்ச்சியே அதிக முக்கியமானது. பத்தி விநயத்திற்கேற்ப உணர்ச்சியையே பிள்ளைகளிடத்துப் பெருக்கிவிட வேண்டும். "இவைகள் மேலேயுள்ள இறைவன் பேரில் நாம் சார்ந்திருக்கிறோம் என்று நாம் சிந்திக்க ஏவுகின்றதோ, எவைகள் சிருஷ்டிப்பின் அழகை மதிக்கக் காரணமாயிருக்கின்றனவோ, எவைகள் வணக்கத்திற்குரிய காரியாதிகளை நம்மனத்தில் எழுப்பித்து, அதன் மூலமாய்ச் சிறப்புறும் மகத்துவத்தை மதிக்க மூலகாரணமாயிருக்கின்றனவோ, அவை யெல்லாம் நம் பக்திவிநயத்தின் சிந்தனைகளை எழுப்பும்,"

வீட்டில் பிள்ளைகள் எது காரியத்திற்கும் தங்கள் பெற்றோரை எதிர் பார்க்கின்றனர். ஆகையால் பிள்ளைகள் பெற்றோரை அன்புடன் மதிக்கிறவர்களாகப் பயிற்சிக்கப் படவேண்டும். அவர்கள் பள்ளிக்குவரும்போது தங்களைப்போன்ற மற்றப் பிள்ளைகளை மேற்படி மரியாதையுடன்நடத்தவும், மற்றவர்களுக்கு இடுக்கண்வராது அவர்களை மதிக்கவும் பயிலவேண்டும். இவ்விதமாகப் பள்ளிக்கூடம் வீட்டின் மற்றொரு பாகம் போலாக்கி, வீட்டில் துவக்கப்பட்ட ஜனசமூகப்பயிற்சி பள்ளியிலேயே பக்குவப்படுத்தல் வேண்டும். இப்பருவத்தில் பிள்ளைகளின் நடவடிக்கைகளை அன்புடனும் அனுதாபத்துடனும் ஒழுங்குபடுத்தவேண்டும். முழுப்பள்ளிக்கூட ஜீவியத்தின் இலக்ஷியம் யாதெனில் பிள்ளைகளிடம் உன்னத நற்குணங்களைப் பெருக்குவதேயாம். பிள்ளைகளின் குணாதிசயப் பயிற்சியில் எதிர் மறையான்முறையில் அல்ல, உடன் பாடான முறைகளையே நாம் கையாள வேண்டும். நாம் பிள்ளைகளின் பேரில் விசுவாச முடையராய், அவர்களின் அனுதாபத்தையும் நற்காரியங்களில் பெற்று, வசிகரமான நடவடிக்கைகளுக்கவர்களை ஏவிவிடவேண்டும். பள்ளிக்கூட ஜீவியத்தில் மாணவர்களின் மனத்தில் எவ்விதத்திலும் தீச்சார்புக்குறிய ஏதுக்கள் குறுக்கிடக்

கூடாது. ஒவ்வொரு பிள்ளையிடத்தும்ம் காணப்படும் விஷயங்களை நாம் பெரிதும் போற்ற வேண்டும்.

பிள்ளையின் மனோ பயிற்சியால் அவனுடைய வெவ்வேறு தன்மைகளையும் சக்திகளையும் நமக்குவெளிப் படுத்தும்போது அக்குழந்தையே அவைகளைக்கண்டு சந்தோஷிக்கிறது. ஆகவே, நம்போதனாமுறை அவனை வழி காட்டுவதுடன், நோக்கமுள்ள தன் செய்கைகளுக்கு அவனை ஏவிவிடவேண்டும்.

" குண அமைப்பே கல்வியின் மேன்மையான நோக்கம் என்பதை ஒருவரும் மறுக்க இயலாது. ஆகவே, இக்குணப் பயிற்சிக்கு ஒரு விதமான வகையறுக்கப்பட்ட வகை வழியைத் திட்டப்படுத்துவதரிது. எனவே, அநேக பாடங்களைக் கற்பிக்கும் பற்பல நூதன முறைகளின் கூடவே செல்லும் விவேகமும் அன்பும் நிறைநத ஏவுதலே, இக்குணப் பயிற்சியை அடைவிக்கும். பிள்ளைகளின் மனத்தில் நல்லுணர்ச்சிகளை ஊன்றச்செய்ய விவேகமும் அன்பும் நிறைந்த தூண்டுதலே சிறந்ததாகும்.

முற்காலப் பயிற்சியில், பிள்ளைகள் சித்திபெறுவதும் பெருமையுமே உபாத்தியாயருடைய வேலைக்குக் கீர்த்தியையோ, அபகீர்த்தியையோ உண்டு பண்ணுவதாகப் பாவிக்கப்பட்டு வந்தது. தற்கால நூதனக் கல்விப் பயிற்சியில், இதற்கு முற்றும் மாறாகக் கருதப் படுகிறது. மாணவன் உபாத்தியாயரின் வழிகாட்டுதலையும், அவரது அன்பையும் நாடும் ஆத்ம சக்தியுள்ள ஒருவன் என்பதை இப்போது யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். நம்முடைய பள்ளிக் கூடங்களில் அத்தியாவசியமாக வேண்டியது யாதெனில் தன்னலமற்ற ஊழியமேயாம். பின்னும் ஒவ்வொரு ஆசிரியனும் தன் ஊழியத்தின் சிறப்பை நன்குணர்ந்து, தன்னுடைய சேவையே தனது ஜீவியத்தின் சிறந்த பயனெனக்கருதித் தன்னிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட தன் மாணவரின் சுகுணங்களை அபிவிர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

பாடசாலையும் குணசீலமும்

Ref. H. A. பாப்லி, ஈரோடு

பாடசாலை சமுதாயவாழ்க்கையே சிறுவர்களுக்கு நற்குணம் உண்டாகும் விஷயத்தில் பெரிதும் பயன்படத்தக்கது என்று யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனர். நற்குணங்களோ தீயகுணங்களோ வளர்ச்சி பெறுதல் கல்விப்பயிற்சியின் முறையைச் சார்ந்ததென்பது துணிபு. நான்கு வயது முதல் பத்துவயது வரையுமுள்ள வருஷங்களில் பிள்ளைகளுடைய குண லட்சணங்கள் அனேகமாய் உண்டாயிற்று என்பதற்கு ஐயமின்றே. ஆதலால் இவ்வருஷங்களில் அதற்குப் பொருத்தமான கல்விப்பயிற்சி நடப்பதைப்பற்றிக் குணசீலம் மேம்படுத்தும் பெரியார் யாவரும் கவலை கொள்வது அவசியம். பாடசாலைகளில் இதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்வது உசிதம்.

உதாரணமாக, அநேக பாடசாலைகளில் வழங்கும் ஒரு தீய வழக்கத்தை எடுத்துரைக்கலாம். பிள்ளைகள் கணக்கு அல்லது மற்ற பாடம் எழுதவேண்டிய சமயத்தில் ஆசிரியர்கள் அனேகமாய்ப் பிள்ளைகள் எழுந்திருந்து முகம் எதிராய் நின்றுகொள்ளச் சொல்லி விடுகிறதுண்டு. இவ்வழக்கத்தினால் பிள்ளைகள் எல்லாருக்கும் வஞ்சக எண்ணம் உண்டு என்பதும் அவ்வெண்ணத்திற்குத் தக்கபடி ஒருவன் மற்றொருவனது எழுத்தைப் பார்த்து எழுதுவான் என்பதும் பெரும்பான்மையாய் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கோட்பாடு என்பது தெளிவு. ஆசிரியர் முதலாவது பிள்ளைகள் பேரில் நம்பிக்கை வைக்காமற் போனால் பிள்ளைகளும் அவ்வாறாகத் தங்களைப் பற்றியே நம்பிக்கையில்லாதவர்களாய் எண்ணிக் கொள்ளுவார்கள். ஆதலால் இத்தீய வழக்கம் தீய குணமுண்டாவதற்கு ஏதுவாகலாம். ஆசிரியர் விரும்பினும் விரும்பாமலிருப்பினும் பாடசாலையில் ஒழுக்கப் பயிற்சி நடக்கின்றதென்பது திண்ணம். ஆறு வயது முதற்கொண்டு பத்துவயது வரையுமுள்ள காலத்தில் சிறுவர்கள் பெரியோர்களுடைய நடக்கையையும் வாடிக்கைகளையும் கவனித்து அனேகமாய் அவைகளை அனுசரித்து வருவார்கள். ஆதலால் நம்முடைய பாடசாலைகளின் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி நாம் ஜாக்கிரதையாய்க் கவனிப்பது அவசியம். மனோதத்துவ சாஸ்திரி ஒருவன், 'குணம் என்பது போதிக்கப்பட்ட பொருளல்லாது பிடிக்கப்பட்ட பொருளேயாம்'' என்றான்.

குணத்தின் அம்சங்களும் அமைப்பும் இவ்விவை எனச் சற்று ஆராய்தல் நலம். மக்தூகல் பண்டிதர் குணத்தைப்பற்றிப் பின்வருமாறு விவரித்தெழுதியிருக்கிறார். "தீர்மானங்களிலும் உயர்ந்த நடைகளிலும்

கிரியை ஆளுகையிலும் தன்னை வெளிப்படுத்துகிற ஒரு மனநிலையாம் குணப் பண்பு" என்றார். இயற்கை ஆசைகளைக்கொண்டு நாம் குணங்களை உண்டாக்குகிறோம். இவைகளைக் கொண்டும் இன்னும் மனவியப்பைக் கொண்டும் நாம் கருத்துக்களை உண்டாக்கி இக்கருத்துக்களை ஒன்றுபடுத்திக் குண பண்பு என்றதை விருத்தியாக்கலாம். இப்படியே நிலைநின்ற குண அமைப்பையே குணப்பண்பு என்று சொல்லுவார். ஆசைகளும் தன்மைகளும் மன இயக்கங்களும் வளர்ந்து கொண்டபோது இவைகளும் ஒன்றோடொன்று தகுதியாய் அமைக்கப்பெற்றுச் சூட்டப்பட்டிருக்கும்.

பாடசாலையானது சிறுவர் ஜீவனம்சத்திற்கேற்ற அறிவுகளைப் பெற்றுள்ள ஸ்தலமாவது உயிர்வாழ்க்கைக்குரிய திறமைகளைப் பயிலும் ஸ்தலமாவது என்று எண்ணுவர் பலர். பாடசாலைகளில் சிறுவர் இவ்வறிவுத் திறமைகளை அடைந்து கொள்ளவேண்டுமென்பது நிச்சயம்; ஆயினும் இது பாடசாலையின் முக்கிய நோக்கமன்றே. தனிப்பட்ட உயிர் வாழ்க்கையும் சமுதாய வாழ்க்கையுமாகிய இவ்விரண்டையும் சிறப்பாக நடத்திக் கொள்ளுவதற்கேற்ற தன்மை யடைவது அதின் முக்கிய நோக்கமேயன்றி வேறல்ல.

குணநலஞ் சான்றோர் நலனே, பிறராம்
எந்நலத் துள்ளதூஉம் அன்று

என்று பொய்யிற்புலவர் சொன்னது போல அடையத்தக்க எல்லா நன்மைகளிலும் குணசீலம் மிக்கச்சிறப்பான நன்மை என்பது திண்ணம். தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்கும் சமுதாய வாழ்க்கைக்கும் இதுவே இன்றியமையாததென்பது தெளிவு. பத்தாம் வயதுக்குமுன்னமே குண சீலத்தின் மூலாதாரம் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டியது. பிற்காலத்தில் அதின் விருத்தியைக் காண்போம்.

குணசீலத்தின் பகுதிகளைச் சிறிது ஆராய்வோம். தெளிந்த உண்மை அதாவது உள்ளும் புறம்பும் பொருத்தமாதல், மெய்ப்பொருளை நாடல், பிறர்க்குபகாரஞ்செய்தல், மனதிட்பம், கண்ணோட்டம் ஆகிய இவைகள் அவற்றில் சில. இவைகளை எவ்வண்ணம் வளர்க்கலாம்? குணம் போதனையினாலல்ல, சாதனையினாலே வளர்க்கப்படுகிறது. பிறர்க்குபகாரஞ்செய்யும் குணம் அந்தச்செய்கையில் மாத்திரம் உண்டாகக் கூடும். 'செய்து செய்து கற்றல்' என்னும் உரை இதிலே வெளிப்படுகின்றது. குணம் என்பது செய்கையில் உண்டாகிப் பழக்கத்தில் பதிந்து கொள்ளும் மனப்பான்மையில் அமைந்ததாகிய தன்மையாம். குழந்தைகள் நடைவண்டி பிடித்து நடந்து நடந்து சரியாய் நடக்கக் கற்றுக் கொள்ளுகின்றன. மனத்திலும் சரீரத்திலும் இதற்கென்றே ஒரு அமைப்பு உண்டாயிருக்கிறது. அது போலவே குணவிஷயத்திலும் வாய்மை என்னப்பட்ட குணம் உண்மைபேசுவதாலேயே ஸ்திரமாய் அமைக்கப்படும். துன்பம் வரக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் உண்மை பேசுவானோ இல்லையோ

என்பதைப்பற்றிச் சும்மா துன்பமில்லாத காலத்தில் தீர்மானஞ் செய்ய முடியாது. உண்மை பேசுவது தினசரிவழக்கமாக உண்டாகுமானால் மாத்திரம் அவ்வாறு செய்யலாம். இப்படிப்பட்ட வழக்கம் பாடசாலையின் சமுதாய வாழ்க்கையில் உண்டாகுமேயொழிய வேறல்ல.

இப்படியே குணசீலம் எல்லா பையன்களிடத்தில் வளர்ச்சி பெறலாம். பாடசாலை சமுதாயவாழ்க்கை குணசீலம் விளைநிலம் என்று சொல்லலாம். சுய நோக்க முயற்சியின் முறையில் (Project method) இது மிகவும் விசேஷமாக வற்புறுத்தப்பட்டது. மற்ற முறைகளிலும் இதை முக்கியமாய்க் கருதிக்கொண்டு பற்பல செய்கைகள் மூலமாய் நற்குணங்களை வளர்ப்பிக்கக்கூடும். பிறந்தபொழுது எல்லாரிடத்திலும் ஒரு வகையான மனவியல்பு (temperament) இருக்கின்றது. இந்த மனவியல்பும் ஆசைகளுடன் சேர்ந்து பிற்காலத்தில் குணசீலத்தின் மூலப்பொருள் என்று சொல்லலாம். பாடசாலைச் சமுதாய ஜீவியத்தில் இவைகளெல்லாவற்றையும் கொண்டு புது அம்சங்களையுடைய ஒரு குணசீலத்தை உண்டு பண்ணலாம். ஒருமரம் எவ்வாறு நிலம், வானம், தண்ணீர், உரம் முதலியவைகளின் உதவியாலும் தோட்டக்காரன் புத்தியுள்ள நடத்தையினாலும் விளைகின்றதோ, அவ்வாறு குணசீலம் ஒரு சிறுவனிடம் பற்பல சந்தர்ப்பங்களிலும் நடக்கைகளிலும் வளர்ச்சி பெறுகின்றது என்பது திண்ணமே. ஆதலால்

ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே
செல்லும் வாயெல்லாஞ் செயல்

என்று திருவள்ளுவர் போதித்ததுபோலச் சிறுவர்கள் அப்பியசித்து வரும்படியாக ஆசிரியர்கள் அவர்களுக்கு அநேக சமயங்களைத் தரவேண்டியது.

விசேஷமாக, இந்நோக்கம் திட்டமாய்க் கருதிக்கொண்டு கல்விப் பயிற்சியை நடத்துவது அவசியம். பிள்ளைகளுக்குச் சில அறிவுகளையும் திறமைகளையும் கொடுப்பது மேம்பாடான நோக்கமல்ல என்றறிந்து எல்லாரிடத்திலும் குணசீலம் வளர்ச்சிபெற வேண்டும் என்னும் கருத்து கொண்டு பாடசாலைச் சமுதாய வாழ்க்கையையும் கல்விப்பயிற்சி முழுமையும் நடபித்தல் உசிதம்.

நல்லொழுக்கப் பயிற்சியும், ஆரம்ப பாடசாலைகளும்

T. V. வெங்கட்ராமன், B.A.L.T.

கல்வி இலாகா டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர், திண்டிவனம்.

"தொட்டிற் பழக்கம் கட்டை வரைக்கும்" என்பதும், "ஐந்திலே வளையாதது ஐம்பதிலே வளையாது" என்பதும் தமிழ்நாட்டு முதுமொழிகள். இவைகள், பால்யத்தில் நல்ல பழக்கங்களைச் செய்வித்து வைப்பதின் அவசியத்தை வற்புறுத்துகின்றன. ஆரம்பப் பாடசாலை வயதிற்குள் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படாத நல்ல பழக்க வொழுக்கம், பிந்திய பருவத்தில் உண்டாவது கடினமே யாகும். ஆகையால், பெற்றோர்களுக்கும் ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கும் இத்துறையில் மிகப் பெரிய பொறுப்பு இருக்கிறது. கல்வி அறிவில்லாத பெரும்பான்மைப் பெற்றோர்கள் நிறைந்த நம்நாட்டில் ஆசிரியர்களுடைய பகுதி இரட்டைப்படியென்றே கருதவேண்டும். பிள்ளைகளுக்கு நல்லொழுக்கத்தைப் பயிற்சி செய்விப்பதுடன், அவ்வொழுக்கத்தின் அருமையைப் பெற்றோர்கள் உணர்ந்து அதை அபிவிருத்தி செய்ய அவர்களிடமும் பிரசாரம் செய்யவேண்டியவர்க ளாவர்.

தொன்றுதொட்டு நம்நாட்டில் ஆசிரியரிடத்து வைத்துள்ள மதிப்பும் மரியாதையும் "எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாகும்" என்ற வாக்கிலிருந்து வெளிப்படை. கடவுளுக்கு அடுத்தாற் போன்ற ஸ்தானம் ஆசிரியனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வளவு கௌரவத்தையும் பக்தியையும் இக்காலத்தில் கூட நாம் முற்றிலும் இழந்துவிடவில்லை. பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றோர்களைவிட ஆசரியரிடத்தில் அதிக நம்பிக்கையும் பக்தியு முண்டு. ஆகையால் நாம் இளம்பிராயத்தில் அவர்களுக்கு நல்லொழுக்கப் பயிற்சி செய்விப்பது மிகவும் எளிது. படியாதவனிடம் ஒழுக்கக் குறைவு ஒரு குறையாகக்காணப்படாது; படித்தவனிடம் அக்குறைவு பெருங் குறையாகத்தோன்றும். ஆகையால், பாடசாலையில் பிள்ளைகள் படிக்கும் ஐந்து வருஷ காலத்திற்குள், மூலாதாரமான ஒழுக்கக் கோட்பாடுகளையும், நன்னெறிகளையும் நாம் அவசியம் போதிக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் நம்முடைய முயற்சி பரிகாசத்திற்கிடமாகும். ஏனெனில் படியாத சீலமற்றவர்கள் படித்த சீலமற்றவர்களைக்காட்டிலும்மேல் அல்லவா?

நம்முடைய நோக்கம் இதன்மேல் இருக்குமாயின் சுலபமாய் நாம் அதைச் செய்யக்கூடும். சுத்தம் சுகத்திற் காதாரம் என்று நாட்கணக்காய்ப் போதிப்பதைவிட அனுஷ்டானத்தில் அதைவற்புறுத்துவது எவ்வளவோ

மேலானது. பல் துலக்கினார்களா, தோய்த்துக் குளித்துத், தலைமுடியைச் சீராய் வாரி முடித்து, அவர்கள் ஆசாரத்திற் கேற்றபடி நெற்றியில் திருநீறு முதலியவை தீட்டினார்களா என்று கவனித்து வற்புறுத்த வேண்டும். பெரிய தத்துவங்களைச் சிறு வாக்கியங்களில் அழகாய் அமைத்துச் சொல்லுந் திறன் தமிழ்மொழிக்கு விசேஷமாயுள்ளது. 'ஆத்திசூடி, கொன்கை வேந்தன், வெற்றி வேற்கை, உலகநீதி முதலிய நீதிநூல்களில் இத்திறமை வெகுவாய் விளங்குகிறது. ஆரம்ப வாசகங்களில் இவைகள் செய்யுட்பகுதிகளாய் சேர்க்கப்பட்டு வருவது நம்முடைய பாக்கியமே. தோட்டி முதல் தொண்டமான் வரையில் சகலருக்கும் அவசியமான நன்னெறிகளும் ஒழுக்கமும் இந்நூல்களில் அடங்கியுள்ளன.

ஆரம்ப வகுப்புக்களில் பிள்ளைகள் அனுபவத்திற்கேற்றவாறு, இந்நீதிகளைக் கதைகள் மூலமாயும், அவர்களுடைய வாழ்க்கை அனுபவங்களிலிருந்தும் நன்றாய் 'Concentric Method'ல், விளக்கிக் காட்டவேண்டும். நீதிபோதனை, 'Moral Instruction' என்று தனிப்பாடமாய் இவைகளை நடத்த திட்டமிராதது நல்லதே. இந்நீதிகளை எழுத்துப் பயிற்சியோடு, பாலுடன் சீனியைக் கலந்து ஊட்டுவதுபோல், புகட்டுவது நன்றாகும்.

ஆரம்பக் கல்வி அதிகம் பரவுகிறதின் பயன் மக்களின் வாழ்க்கையில் சீலமும் நெறியும் அதிகரிக்க வேண்டும. "கண்டொன்று சொல்லேல்" என்ற வாக்கியத்தைப் படித்தவர்கள் அதிகரிக்கும்போது நீதிஸ்தலங்களில், பொய் சாட்சி குறையவேண்டுமே தவிர, அதிகரிக்கக் கூடாதல்லவா? "ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்" "ஔவியம் பேசுதல் ஆக்கத்திற்கழிவு" என்று படித்ததின் பயன் நம்முடைய கிராமங்களில் ஒற்றுமையும், சகோதர உணர்ச்சியும் அதிகப்பட்டுக் கக்ஷிகள் குறைய வேண்டாமா? "ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று" என்று கற்றதின் பயன், கோயில்கள் அடைபட்டு இடிந்துபோகாமல் பாதுகாக்கப்பட்டு, மக்கள் ஆண்டவனைத் தொழுவதற்கு விளங்கவேண்டாமா? நம் நாடு இப்போதுள்ள நிலைமைக்குக் காரணம், மக்கள் கற்றதின் பயன் ஒழுக்கத்தில் இல்லாமையே என்று சொல்லலாம். இப்போது ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் பயிலும் பிள்ளைகள் தான் நாட்டில் பிற்காலத்து குடிகள். அவர்கள் வாழ்க்கையில் நல்லொழுக்கத்தையும் நன்னெறியையும் அடிப்படையாகக்கொண்டதாக இருக்குமாறு, இவ்விளம்பிராயத்தில் நாம் அவர்களை அத்துறைகளில் பயிற்சி செய்விக்க வேண்டும்.

சாரணீயமுஞ் சீலப்பெருக்கமும்

ஸ்ரீமான் P. சம்பந்தம் பிள்ளை, B.A.L.T.
Dy. Inspector of Schools, Madras.

அன்பர் பணி செய்ய ஆளாக்கி விட்டுவிட்டால் இன்பநிலைதானே வந்தெய்தும் பராபரமே!

என்பது தாயுமானரின் திருவாக்கு. பிறப்பின் நோக்கம் இன்ப நிலை யடைதல். இன்பநிலையாவது என்றும் இடையறாத இன்பத்தைத் தரும்நிலை; ஏதோ ஒரு புலன் அநுபவத்தில் தோன்றிச் சிறு பொழுது நின்று மறையும் இன்பமல்ல; அறிவுவயப்பட்டு ஆன்மாவை யண்டிநிற்கும் இன்பம்! நிலைத்த இன்பம். இந்நிலை அறிவு சேர்க்கையாலோ பொருள் சேர்க்கையாலோ பெறப்படுவதன்று. உலகப்படைப்பிலே உடன் பிறந்த வகையில் பிறமக்களுக்குப் பணிசெய்து, அவர்களும் தமது பிறப்புரிமையாகிய இத்தகைய இன்பம் பெறுவதற்கு உதவி செய்தல் வழியாகவே பெறப்படும். இப்படிப்பட்ட பணிக்கு ஒவ்வொருவரும் ஆளாக்கப்படவேண்டும்; உடலினும் உள்ளத்திலும் ஆண்மை யுண்டாகப் பெற வேண்டும்.

கூர்ந்து நோக்கின் நமது ஆசிரிய இனத்தவரின் கடமை இந்தத் துணையைத் தக்கவாறு வழங்குதலன்றோ? உரம் எழப்பெறு இளைஞர்பால் மேற்குறித்த இருவகை உரங்களும் வளரச் செய்த லன்றோ? பலவேறு அறிவுத் திரள்களைப் பலவேறு முறைகளாற் போதிப்பதுடன் நில்லாமல், இன்பநிலைக்குற்ற அறநெறிகளையும் பொருள் நெறிகளையும் நூல்முகத்தால் விளக்கி அவற்றை யெடுத்தாளும் செயல் முறைகளையும் புலப்படுத்தலன்றோ? குறித்த நாட்களிற் குறித்த நேரங்களிற் சிறுவர்பால் அடைந்து சொல்வன சொல்லி வருவதுடன் அவர்களிடத்து இடையறாத் தொடர்புகொண்டு ஆசிரிய மாணவ உறவின் மெய்நிலை பேணிச் செய்வன செய்தலும் வேண்டுமன்றோ?

சிறு பிராயத்தார்க்குரிய நெறிகளைச் செயல் அளவினுங் காட்டுதற்குத் தோன்றியுள்ள முறைகளிற் சாரணீயம் மிகமிகச் சிறந்த தென்பது நம்மவர் அறிந்துளதே.

சாரணீயம் செயல் முறை சிறந்த தென்பது எவ்வண்ணம்? அது அறநெறி, பொருள் நெறிகளைப் புலன்வழிப்படுத்தக்கூடியதா? உடல் உரத்தையும் உள உரத்தையும் ஆக்கவல்லதா? மக்கள் சீலம் மாண்புறச் செய்வதா? அவர்களை ஆளாக்க வல்லதா?

சாரணீயம் மூன்று பகுதியினரைக் கொண்டது. அவர் ஒவ்வொருவரின் குறிச் சொல்லை நோக்குக! குருளைய (Cubs) ரின் குறிச்

சொல் 'இயன்றதைச் செய்' (Do your best). சாரணரின் குறிச்சொல் 'ஆயத்தமாயிரு' (Be prepared). திரிசாரணரின் குறிச்சொல் 'தொண்டு' (Service). குருளையன் பாலன். எனினும், தன்னாலியன்றதை, பயிற்சி முதிரா உடல் நிலைக்கும் மனநிலைக்கும் பொருந்திய பணிகளை அறிந்துணர்வதுடன் அவற்றைச் செய்து முடிக்க வேண்டியவன். சாரணன் வாலிபன். இயன்றதைச் செய்வதுடன் பின்வரும் பருவத்திற் கொள்ளும் வாழ்க்கையைப் பயனுடைய வாழ்க்கையாக்கும் அற நெறிகளையும் பொருள் நெறிகளையும் இயன்றவரை அறிந்துணர்ந்து அவ்வாழ்க்கைக்கு ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டியவன். திரிசாரணர் முன் பருவங்களிற் கண்டுதெளிந்த நெறிகளை வாழ்க்கையில் இணைத்துத் தொண்டு செய்பவர்; மக்கள் தொண்டு, தன்னலம் மறந்து செய்யுந் தொண்டு, 'அன்பர் பணி' யெனும் அருந்தொண்டு செய்பவர். இவர்கள் உற்றார் உறவினரைத் துறந்து தனித்தொண்டர் குழாமாகி நிற்கவேண்டுமென்பதில்லை. உழவிலோ, வாணிபத்திலோ, வைத்தியத்திலோ, அரசியலார் சேவகத்திலோ, பிறர் சேவகத்திலோ அமர்ந்து வாழ்ந்து வருங்கால் பயன்பட வாழ்வர்; அந்தந்த நிலையிலே பொருள் பெருக்கத்தையோ, புகழ்பெருக்கத்தையோ பொருட்படுத்தார், சிறு பொய்யும், சிறு சூதும், சிறுகளவும் கருதார்; கைக்கூலி கொடுக்கவோ வாங்கவோ உடன்படார், கவருடல். காதல், கள்ளுண்டல், குயின் (Human Cuckoo) மொழி கொள்ளல், கடவுள் நிலை கடிதல் ஆகிய தலைச்சாரணர் குறிக்கும் ஐம்பெருமாயை (Five Rocks) வசப்படார்; கீழோருக்கும் பிறருக்கும் நலன் செயும் நன்றேக்கு ஒன்றினையே, அன்பர்பணி யொன்றினையே இலக்காய்க் கொள்வர்.

அன்பர் பணி சிறக்க ஆளாக வேண்டுமே! சாரணீயத்தில் ஆளாக்குந் திறன்வகைகள் எவை? உற மூண்டவனே 'ஆள்' என்று அழைத்தற்குரியவனாகின்றான். இயற்கை மெலிவோ செயற்கை மெலிவோ பற்றிய உடல் உடையான் ஆண்மை யுடையான் ஆகான்; தன்வழி கொண்டு முன்னேறுந் திறமையுடையன் ஆகான்; வெயிலே காயினும் மழையே பெய்யினும் கொண்ட கருமத்தை முடிக்கும் வலிமை யுடையன் ஆகான்; அவன் பிறர்துணை விரும்பும் பெண்மையுடையவனாகவே கருதப் படுவான். இக் குறையை யகற்றச் சாரணீயம் உதவும் வகை தான் என்ன? இவ்வியக்கஞ் சார்ந்தோர் உடற் பயிற்சி செய்கின்றனர்; உடல் ஆக்கந்தரும் ஆடல் பல புரிகின்றனர்; உழைப்பின் உயர்வு கருதி விடாது உழைக்கும் பழக்கங் கொள்கின்றனர்; உடலின் உரம் அழிக்கும் செயற்கை வழிப்பட்ட ஆடம்பர வாழ்க்கையை வெறுக்கின்றனர்; உடலின் உரம் ஆக்கும் இயற்கை வழிப்பட்ட எளிய வாழ்க்கையை விரும்புகின்றனர். வீடு விட்டு வெளிவாசம் (Camping) நாடுகின்றனர்; ஆங்கு மண்ணூடும் செடியூடுங் புதரூடும் ஓடியாடுகின்றனர்; வெயிலில் உலர்ந்தும் மழையில் நனைந்தும், காற்றில் திரிந்தும் ஐம்பெரும் பூதங்களுடன் ஒன்றி வாழ்கின்

றனர். இத்தகையோர் A. முதல், E. ஈறுக வுள்ள 'விட்டாமின்க'ளுக்குக் கோட்டாவி விடார்; தாதுபுஷ்டி லேகியங்களையோ, வீரியவிருத்திக் குளிகைகளையோ நாடமாட்டார்.

இனி, உளப்பயிற்சியின் தன்மையைக் காண்போம். சாரணீயப் பயிற்சி கூட்டங் கூட்டிக் கொடியேற்றிச் சில விளையாட்டுகளை யாடி, வளையம் புகுதல், பந்தம் சுழற்றல், கத்தி வீசல், கம்பிமீதோடல், கம்பநுணி நிற்றல் முதலிய கழைக் கூத்தர் இயல்பு கட்டிப், 'பாடித்தீ' (camp fire) முன்னே பாடசாலையையும் ஆசிரியரையும் பழித்து நடிப்பதில் அடங்கி விடுவதன்று, உள்ளத்தைப் பண்புபடுத்தக் கூடிய பயிற்சி வகைகளும் எடுத்தாளப்படவேண்டு மென்ற உணர்ச்சி நம்மவர்பாற் பரவிவருவது போற்றத் தக்கதே. மேற்கூறிய முப்பகுதினரில் அவரவர் பருவநிலைக் கேற்றவாறு உள்ளப் பயிற்சிக்குற்ற முறைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உள்ளம் பண்புபடுவதற்குப் புலனறிவே மூலதனம். ஐம்பொறிகளும் தகுந்தபடித் திறம்பட வேண்டும். நுண்ணிய நிகழ்ச்சியையுங் கிரகிக்க வேண்டும். சாரணீயத்தில் இணைப்புள்ள ஆடல் பாடல்களும் ஏனைய கலைப் பயிற்சிகளும் இந் நோக்கத்தில்தான் ஈடுபடுகின்றன. உள்ளத்தை ஒழுங்குபடுத்துதற்கெனவே சாரணச் சட்டமும் (Scout law) வாக்குறுதியும் (Promise) வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தவிர வெளி வாழ்க்கையால் (camp life) வரும் பயனைக் கவனிக்க! ஆங்குள்ள நலக்குறைவுகள் பல; அவை சிலருக்குத் துன்பமாகவுந் தோன்றும். பனி பொழியும் பிப்ரவரி மாதத்திலே பாடித்தீ துணைகொண்டு புழுதிமேற் படுத்துறங்குவதேன்? சொர சொரப்புள்ள சாணையிற் பன்முறை தேய்க்கப்பட்ட வயிரமே ஒளி சிறந்து மதிப்பேறுகின்றது. உள்ளம் தேர்வடைய வேண்டுமானல் பலவகையான துன்பங்களையும் அநுபவித்தல் வேண்டும்; வந்து அடையும் துன்பங்களை வரவேற்கவேண்டு, அவற்றிற்கு அஞ்சியோடுபவன் கடிக்க வரும் நாயிடமிருந்து ஓடுபவனை யொப்பான். நமது பண்டைக் கால மன்னர் தமது வாழ்க்கையின் அந்திக் காலத்திலே அரசு துறந்து வனவாசத்தை நாடியதேன்? அரச இன்பங்களை விட்டு ஆரணியத் துன்பங்களைத் தேடியதேன்? ஆண்டவன் அடி காணுதற்குவேண்டிய ஆண்மை பெறுதற்கன்றோ? உள்ளப் பயிற்சி வழியே 'உண்மையை'க் கண்டுணர்தற் கன்றோ?

மேலும் குருளையருக்கும் சாரணருக்கும் திரிசாரணருக்கும் தலைவராவோர் அவர்களுடன் கலந்து வாழ்கின்றனர். மூத்த சகோதரன் நிலை நின்று நல்வழிசொல்லிக் காட்டுவதுடன் வாழ்ந்துகாட்டுகின்றனர்; அன்பு நெறியால் ஆட்கொண்டு அறிவுறுத்துகின்றனர்? உளப்பயிற்சிக்கி ஒத்தசாதனங்களில் இவ்விருதிறத்தவர் உறவு நேர்மையும் ஒன்றன்றோ?

சாரணீயத்தில் மற்றொரு சிறப்புமுண்டு. பணி செய்யப்புகுந்தோர் பிறரை அன்பராய் நினைத்து ஒழுக வேண்டுமே! கீழ்ச்சாதியினரையும் மேற்சாதியினரையும், செல்வரையும் வறிவரையும், தமது

மதத்தவரையும் பிறமதத்தவரையும், தமது நாட்டாரையும் பிறநாட்டாரையும் ஒரு நிலையில் வைத்து எண்ண வேண்டும்; அன்னாரை அன்பராயுங் கொள்ள வேண்டும். ஏன்? ஏற்றத்தாழ்வு உணர்ச்சி வேற்றுமையுணர்வை யெழுப்பும்; வேற்றுமை எழ அன்பு அகலும். அத்தகைய மனநிலையில் பணி செய்கிறேன் என்று சொல்லல் சொல் அளவிற் பயன்படலால், செயலிற் பயன்படாது; அது அன்பர் பணியாகாது. இவ்வுண்மைக்கு ஒத்தே சாரணீயம் அன்பு பெருக்கும் சோதர முறையைக் கையாளுகின்றது; சாரணச் சோதரமுறை, சாதிச் சோதரமுறையை, ஊர்ச் சோதரமுறையை, மதச் சோதர முறையை, நாட்டுச் சோதர முறையை, உலகச் சோதரமுறையைக் கையாளுகின்றது. மெய்த்துறவிகள் முத்தியடைவதாய்ச் சொல்லப்படுகிறதே! கருத்தென்ன? அவர்கள் பாசம் துறந்தவர்கள். பாசம் வேற்றுமையை யடியாய்ப் பிறப்பது. வேற்றுமையை மறக்கப்பாசம் நீங்கும்; அதாவது சுய நலப்பாசம் நீங்கும். இவர்கள் வாழ்க்கை நீத்தவர் என்று உரைப்பதன் கருத்தும் இதுவே. உலகத்தையும் உலகத்தாரையும் வெறுப்பவர் என்று சொல்வதற்கில்லை, அவ்வண்ணமாயின் அதே உலகத்தையும் உலகந்தாரையும்படைத்துக்காப்பவனுடைய அன்புக்கு உரித்தாக இயலுமா? ஆகேவ முக்தர்கள் இவ்வேற்றுமைகழித்து ஒற்றுமை கண்டவர்கள்; உலகமக்களை ஓரினமாய்க் கண்டவர்; அவ்வழியே ஆண்டவன் நிலையை யுணர்ந்தவர்கள். எனவே, சாரணீயம் கையாளும் சோதரமுறை எத்துணைச் சீரிய கருத்துகொண்டது! 'அன்பர் பணிக்கு' எத்துணை உதவி புரிவது! சாரணீயம் சமயப்பற்று அறுப்பது, நாஸ்திகம் வளர்ப்பது என்று எண்ணும் அன்பர்கள் இவ்வுண்மையைச் சிந்திக்க! சோதர முறைப்பயிற்சியில் ஒருசில ஆசாரங்கள் செலாவணியாகா. ஆனால் ஆசாரமே சமயமா? சமயம் செழிக்க ஆசாரம் வேண்டுமென்பதை மறுப்பாரில்லை! எத்தகைய ஆசாரம் என்பது தான் கேள்வி. மக்கள் மனங்கவரும் ஆசாரம் வேண்டும்; காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் ஏற்ற ஆசாரம் வேண்டும். ஆகவே சாரணீயம் சமய வுணர்ச்சியை அழிப்பதன்று: சோதர முறை மெய்ச்சமய வுணர்ச்சியை, ஆன்மா விளக்கங்காட்டும் சமய வுணர்ச்சியை வீறுகொண்டு எழச் செய்வதேயாகும்.

'அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது.'

[திருவள்ளுவர்]

குழந்தைகளுக்கு அடக்கமும், நற்குணங்களும் அமைவது எப்படி?

வித்வான் B. A. பாஷ்யம் அய்யங்கார், M.A., L.T., மாம்பலம்.

குழந்தைகள் நற்குணங்களோடு விளங்க வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு நல்ல பழக்கங்கள் உண்டாவதற்கேற்ற முறைகளைக் கையாள வேண்டியது அவசியம். உபாத்தியாயர்கள் நீதிகளை உபதேசிப்பதாலும், தாமே நல்ல ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொள்வதாலும் சிறுவர்கள் ஒருவகையாகத் திருந்துகிறார்கள் என்பது உண்மையே; எனினும், நீண்ட பயிற்சியால் மட்டுமே நன்னடக்கை குழந்தைகளிடத்தில் உறுதிப்படுகின்றது. ஆகவே பிள்ளைகளை நற்செய்கைகளிற் பழக்க வேண்டுவது ஆசிரியரின் சிறந்த கடமையாகும்.

பழக்கங்கள் ஏற்படுவது எப்படி? ஒரே செய்கையைப் பல்காலும் பயின்று பழகியவனுக்கு அச்செய்கை வேரூன்றி நிலைத்து விடுகின்றது. அதைத் தவிர வேறு தொழிலில் அவன் மனம் செல்லாது. நமது நடத்தைகளும், எண்ணங்களும், ஒழுக்கங்களும் பலமுறை பயிலப்படுவதால் உறுதிபெற்று நிலைத்த பழக்கங்களை உண்டாக்கி அப்பழக்கங்களில் ஒரு ருசியையும் ஆவலையும் மூட்டி வைக்கின்றன. உண்மை, நிதானம், இரக்கம், பணிவு முதலிய குணங்கள் இவ்வகைப் பயிற்சியாலேயே ஏற்படுகின்றன. இப்பழக்கங்களை மனிதனின் இரண்டாவது இயற்கை எனக் கருதுவதும் இது பற்றியேயாம். ஆவல், அச்சம், இன்பத்தில் விழைவு, துன்பத்தில் வெறுப்பு முதலிய இயற்கைத் தன்மைகளைப்போலவே பழக்கங்களும் நாளடைவில் மனிதனின் சுபாவங்களாக மாறிவிடுகின்றன.

மனிதன் பழக்கங்களைக் கைக்கொள்கின்றான். எனினும், அவற்றுக்கு அடிமைகளாய்த் தன் மதியும் அறிவும் இழந்து கேடுறலாகாது.

1. ஆகவே குழந்தைக்கு ஒருபழக்கம் ஏற்படுவதற்கு முன் அப்பழக்கம் ஏற்படுவதற்குப் போதுமான தூண்டுகோலாய் இருப்பது என்னவென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

2. அப்பழக்கம் முதிர்ந்து உறுதியடைவதற்காகப் பலமுறை பயிலப்படவேண்டும். அப்படி பயிலப்படாவிட்டால் குழந்தையின் புத்தி மாறி வேறு செய்கையில் திரும்பிவிடும். ஆகவே, குழந்தைப் பருவமே பழக்கங்கள் ஏற்பட்டு உறுதி பெறுவதற்குத் தகுந்த காலம்.

3. குழந்தைக்கு நற்பழக்கம் ஏற்படுவதற்கு ஆசிரியரின் நடக்கைகளும் காரணம் என்று சொல்லலாம். சிறுவர்கள் பிறரைப்போல் தாமும் நடக்கவேண்டும் என்னும் இயல்பினர். பார்த்துத் தான் பார்த்தபடி

ஒழுகுவது இயற்கையில் மனிதனுக்குள்ள ஒரு சிறப்பியல்பாகும். குழந்தைப் பருவம் முதற்கொண்டே பார்த்ததைத் தாமும் பயில்வதைச் சிறு பிள்ளைகளிடம் நாம் காண்கின்றோம். ஆகவே, உபாத்தியாயர்கள் தாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செய்கையிலும் மிகவும் சாக்கிரதையாய் இருக்கவேண்டும். நாம் சிற்சில சமயங்களில் தவறி நடப்பதும், குழந்தைகளின் மனத்தில் நன்கு பதிந்து விரைவில் அவர்களைத் துர்ப்பழக்கத்தில் செலுத்தி விடும்.

4. நற்பழக்கங்களைப் போதிக்கையில் குழந்தைகள் அவற்றை உடனே கைக்கொள்வதற்குரிய சந்தர்ப்பத்தை உபாத்தியாயர் அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டும். அச்சந்தர்ப்பத்தை நெகிழவிடாதபடித் தாமதமின்றிக் குழந்தைகளின் மனம் அப்பழக்கத்தில் உறுதியாகப் பற்றும்படி அடிக்கடி தூண்டி வரவேண்டும்.

5. நற்பழக்கங்கள் உண்டாதற்குத் தடையாகத் தோன்றக்கூடிய விபரீதமான செய்கைகளில் குழந்தைகளின் மனம் செல்லாதபடி காக்க வேண்டியதும் அவசியமாகும்.

6. குழந்தைகள் தாமே கொள்வன, தவிர்வன அறிவதற்குத் துணை புரியவேண்டும். நிதானித்துச் சிந்தனை செய்யவும், திருந்திய தீர்மானங்களைக் கொள்ளவும் குழந்தைகளைப் பழக்கி வரல் வேண்டும். இவ்வகையாகக் குழந்தைகளை வளர்த்து வந்தால் அவர்கள் நற்குணங்களைக் கைக்கொள்வது எளிதாகின்றது.

நற்பழக்கங்களுக்கும், நற்குணங்களுக்கும் உள்ள தொடர்பை அறிந்து உபாத்தியாயர்கள் பிள்ளைகட்கு முதலில் நல்ல பழக்கங்களை ஏற்படுத்தித் தரல் வேண்டும். பழக்கங்களிற் பயிலும் குழந்தைகளின் குணமும் திருந்திச் செம்மையுறும். பழக்கங்களின் தொகுதியையே குணம் என்கிறோம். குழந்தைக்குக் குழந்தை இக்குணம் மாறுபடும். குழந்தைகளின் சிறப்பியல்புகளை அறிதற்கு இக்குணங்களே தக்க சாதகமாகின்றன. மனோதத்துவங்களை யொட்டியே குணங்களும் அமைகின்றன. மனோதத்துவத்தை அறிவதும் அதற்கேற்ற நன்னடத்தையை தெளிந்து அதை அக்குழந்தை கைக்கொள்ளத் துணைபுரிவதும் உபாத்தியாயருடைய முக்கிய தொழிலாகும். குழந்தைகளின் சித்தத்தையும் உணர்ச்சியைகளையும் தூய நிலைமையில் நிறுத்திப் பாதுகாப்பது மிகவும் அருமையான வேலை. மனத்தின் ஒருமைப்பாடு, உண்மையில் நோக்கம், நேர்மை, நியாயத்திற்குக் கட்டுப்படுதல்—முதலிய நற்குணங்களை நற்பழக்கங்களைப்பெற்ற குழந்தைகளிடத்தில் காணலாம். அப்படிப்பட்ட குழந்தை தன் கடமைகளைப் பிறர் தூண்டுதலின்றித் தானே சந்தோஷத்தோடு செய்யும் வன்மையைப் பெறுகின்றான். கஷ்டங்களையும், சோர்வையும் பொருட்படுத்தாமல் தான் எடுத்த வேலையைத் தானே முடிக்கவேண்டும் என்ற மனோ திடமும் அக்குழந்தையினிடத்திற் காணலாம். உயர்ந்த நோக்கங்களை மனோதிடத்துடன் பற்றி நிற்கும் அருங்குணம் அக்குழந்தையினிடத்துக்

காணப்படுகின்றது. ஆகவே, ஆசிரியன் குழந்தைகளுக்கு உயர்ந்த நோக்கங்களில் ஆவலும், அந்த நோக்கங்களைக் காரியகரமாக்குதற்கேற்ற மனோதிடமும் உண்டாக்கக் கூடிய வசதிகளைத்தேடி அமைக்கவேண்டும்.

சிறுபருவத்தில் நிர்ப்பந்தத்தாலேயே குழந்தைகளை நற்பழக்கங்களில் மனம் செலுத்தும்படி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கியல்பாகவுள்ள சேஷ்டைகளைத் தடுத்துச் சரியாகத் திருப்பி நற்பழக்கங்களில் அவர் மனம் செல்லும்படி செய்வதே உபாத்தியாயரின் தொழில்எனக் கருதப்பட்டு வந்தது. இதைச் செய்வதில் கையாளப்படும் முறைகள் பல வகைப்படுகின்றன. நய உரைகளால் தூண்டியும், அறிவுரை கூறியும், பரிசளித்து ஊக்கத்தை எழுப்பியும், சிலசமயங்களில் ஒறுத்துக் கண்டித்தும் குழந்தைகள் நற்பழக்கங்களை கைக்கொள்ளச் செய்கிறோம். சில சமயங்களில் நீதிக்கதைகளையும், நீதிமொழிகளையும் சொல்லி அவர்களின் மனத்தைத் திருப்ப முயல்கிறோம். இதனால் உபாத்தியாயர்கள் அதிக பலனை எதிர்பார்க்க முடியாது. 'உலக நீதி' வாக்கியங்களைப் போன்ற பாடங்களைச் சொல்லி வைப்பதால் சில தீமைகள் விளைவதும் உண்டு. 'இதைச் செய்யாதே' என்று சொல்லுவதற்குப் பதிலாக 'இதைச் செய்' என்று நற்குணத்தில் ஊக்கம் எழுப்புவதே நேர் முறையாகும். இனியவை கூறி இன்னாதவற்றை அவர்கள் அறியாவகை, மறைக்கவேண்டும். விதிகளில் மனம் செல்லும்படி நயமாகக் கூறி விலக்குக்களை அவர் அறிய வொட்டாது தடுக்க வேண்டும். வயது வந்த பிள்ளைகள் வேண்டுமானால் விலக்குகளையும் இன்னாதவற்றையும் அறியலாம். எவ்வளவு தூரம் நிர்ப்பந்த முறையை ஒதுக்க முடியுமோ அவ்வளவும் ஒதுக்கலாம். உத்ஸாகமும், களிப்பும், மதிநுட்பமும், வாய்ந்த இளம் பருவமுள்ள உபாத்தியாயர் சமயோசிதமாக ஒழுகிக் குழந்தைகளின் நம்பிக்கையையும், அன்பையும் பெற்று நன்னடக்கைக்குரிய வசதிகளை வகுப்பதை, படம் போடுமிடம், விளையாடுமிடம், சாரணத்தொழிற் செய்யுங்களம், தோட்டம், வாசகசாலை, வெளியே சென்று சுற்றிப்பார்க்கு மிடங்கள்—முதலிய எல்லா இடங்களிலும், ஏற்படுத்திக் கொடுக்கலாம்.

1. சாரண இயக்கத்தில் ஈடுபடும் சிறுவர்களிடம், அசூயை, கோபம், பொய், சோம்பேறித்தனம், தன்னலம்,—முதலிய துர்குணங்களைக் காணவே முடியாது. பரோபகாரசிந்தை, உண்மை, முகமலர்ச்சி, இனியது கூறல், சுறுசுறுப்பு முதலிய சிறந்த குணங்களைக் கொண்டு சாரணச்சிறுவர்கள் மிளிர்வதைக் காண்கின்றோம்.

2. வாசக சாலையில் ஒழுங்காய்ச் சந்தடி செய்யாமல் தன் முறை வரும்போது செல்வதும், அங்குத் தான்பெறும் புஸ்தகங்கள், படங்கள், சித்திரங்கள் முதலியவற்றைச் சாக்கிரந்தையாய்க் கையாளப் பழகுவதும், தோழர்களிடத்தும், உபாத்தியாயரிடமும் மரியாதையோடும் அன்போடும் நடந்துகொள்வதும், வாசகசாலை விதிகட்கு ஒட்டி ஒழுகுவதும்—முதலிய அரிய குணங்கள் அமைகின்றன.

3. வகுப்பில் பாடம் நடக்கும்போது கவனம், மௌனம், பெருந்தன்மை, சொல்வன்மை முதலிய குணங்கள் தெளிவாகின்றன. சட்டாம்பிள்ளைக் கடங்கி, வஸ்துக்களையும் வகுப்பறையையும்சுத்தமாக வைத்துக்கொண்டு பாடங்களைச் சாவதானமாகக் கவனித்து மனத்தைப் பண்படுத்திக்கொள்வது சாத்தியமாகின்றது.

4. பூந்தோட்டத்தில் குழந்தைகள் இயற்கையழகில் ஈடுபடுகின்றனர். தூய்மை, அழகு முதலியவற்றைக்கண்டு பாராட்டலும், செடி கொடிகளிடித்தும் உயிர்தன்மை கண்டு அன்பு செலுத்தலும், அலங்காரத்திலும், வனப்பிலும் மனம் பற்றுதலும்—தோட்டத்தில் சிலகாலம் தினந்தோறும் பழகுவோர்க்கு எளிதில் உண்டாகின்றன.

5. விளையாடுமிடங்களில் சில அருமையான நற்குணங்கள் காணலாம். தலைவனுக்குக் கட்டுப்பட்டு வரம்புகளை மீறாமல் எதிரிகளிடத்தும் பட்சமும், சகோதரத்துவமும் நிரம்பி வீரம், அன்பு, பணிவு, மலர்ச்சி முதலிய குணங்களால் பொலிவுபெற்றுக் குழந்தைகள் செருக்கித்திரிவது கண்கொள்ளக் காட்சியன்றோ?

6. சரித்திர சம்பந்தமாகவோ, தொழில், கலைவளம் பெற்றமையாலோ பிரசித்தி பெற்ற வெளியூர்களுக்குக் குழந்தைகளைக் கூட்டங் கூட்டமாய் அழைத்துச் செல்லும்போது உபாத்தியார்கள் தமது குழந்தைகளை மிக அருமையாகப் பாராட்டிச் சிறந்த குணங்களைக்கற்பியாமலே அவர் மனங்கொண்டு கைப்பற்றத் துணை புரிகின்றனர். தன் சௌகரியங்கட்குப் பிறரைத்துன்புறுத்தாமை, கிடைத்தது கொண்டு மகிழ்ச்சியடைதல், தோழர்களிடத்து அன்புடைமை, கஷ்டங்களைக்கண்டு மனஞ்சுளியாமை, உலகியல் அறிவு—முதலிய சிறந்த குணங்கள் இத்தகைய பிரயாணங்களால் உண்டாகின்றன. உலகியலறிவு விரிந்து வாழ்க்கையை அதற்குத்தக்க அமைத்துக் கொள்வதற்கு இத்தகைய அனுபவங்கள் மிகவும் துணையாகின்றன. இங்ஙனம் குழந்தைகள் தமது குணங்களைச் சிரமமின்றி விரைவிற் கோடற்குரிய இவை போன்ற சந்தர்ப்பங்கள் பின்னும் பல ஆசிரியர்க்குத் தோன்றலாம்.

7. குழந்தைகள் இயற்கையிலேயே தமக்கெனப் பொருள்களைச் சேகரிப்பதிலும், சேகரித்த பொருள்களைப் பாராட்டிக் காப்பதிலும் மனமுள்ளவர். ஆசிரியர் குழந்தைகளைப் படங்கள், ஸ்டாம்புகள், விதைகள், அபூர்வமான பழைய நாணயங்கள் முதலியவற்றைச் சேகரித்தற்கும் அவற்றைப் பத்திரமாகப் பாதுகாத்தற்குமுரிய முறைகளைக் கற்பித்து ஊக்கமெழுப்பி வந்தால் அவர்கள் இப்பழக்கங்களை நிலையாகப் பெற்று அவ்வத் துறைகளில் சிறந்த ஆராய்ச்சியாளராய்ப் பின்னால் விளங்கக்கூடும்.

8. சில குழந்தைகள் சிற்சில பக்ஷிகளையும், மிருகங்களையும் வளர்ப்பதில் உற்சாகமுடையராய் இருக்கின்றனர். இதனை ஒரு சிறந்த பழக்கமாகவே கற்றோர் கொள்கின்றனர். பிராணிகளிடத்தும், பறவைகளிடத்தும் அன்புடையராய்ப் பரோபகார சிந்தை நிறைந்து, எல்லா

உயிர்களையும் கடவுளின் ஒரே சிருஷ்டி எனக் கண்டு அன்பு செலுத்துதற்கு இப்பழக்கம் துணைபுரியும்; ஆகையின் ஆசிரியர் தம் மாணவர்களை அவர்களுக்கும் பறவையையோ விலங்கையோ வளர்த்து வரவும் அவற்றுக்குக் காலாகாலங்களிற் செய்து கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்களில் மனம் செலுத்தவும் எப்போதும் அவைகளிடத்து அன்பு காட்டி வரவும் பழக்க வேண்டும்.

இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களைக் கைசோரவிடாமல் ஊக்கத்தோடு ஆசிரியர் குழந்தைகளிடத்து அன்போடும் பொறுப்போடும் பழகி வந்தால் குழந்தைகளுக்குப் பள்ளிக்கூடங்களே இனிய சுவர்க்கமாகும். இங்ஙனம் பயின்ற குழந்தைகள் சிறந்த மாணவர்களாக விளங்கி வயது வந்த பின் தக்க பதவிகளைப்பெற்று நாட்டிற்குப் பேரணிகளாகத் திகழ்வர் என்பது திண்ணம்.

ஆனந்தவழி

வித்துவான் சி. கே. நடேச கவுண்டர், முனிசிபல் ஐஸ்கூல், கோயம்புத்தூர்.

(ஆனந்தக் களிப்பு)

ஆனந்தம் ஆகவே பாப்பா—வாழ
அன்பாய்ச் சிலவழி கூறுவேன் கேட்பாய் (ஆனந்த)

1. காலையில் நேரத் தெழுக—முகம்
கைகால் கழுவிக் கடவுளைத் தொழுக (ஆனந்)
2. வீட்டில் கிடைத்த உணவைச்—சுவை
மிக்கதென் றெண்ணி விருப்புடன் உண்க (ஆனந்)
3. பள்ளிக்கு வேண்டிய பாடம்—எல்லாம்
உள்ளம் பதிய உவப்பாய்ப் படிக்க (ஆனந்)
4. மணி அடிப்பதற்கு முன் பள்ளிக்—கூடம்
வந்துன் இடத்தில் மகிழ்வாய் அமர்க (ஆனந்)
5. ஆசிரியர் சொல்லும் பாடம்—எல்லாம்
ஆசையாய்க் கேட்டுன் மனத்தில் அமைக்க (ஆனந்)
6. கூடப் படிக்கின்ற பேர்கள்—உடன்
கூடிச் சிநேகமாய் வாழத் தெரிக (ஆனந்)
7. கந்தை யானாலும் கசக்கிக்—கட்டிக்
காடியானாலும் குளித்தே குடிக்க (ஆனந்)
8. மாலையில் நல்விளையாட்டு—மகிழ்
வாகக் கலகம் இல்லாமற் பயில்க (ஆனந்)
9. விளக்கு வைத்தஉடன் பாடம்—எல்லாம்
விருப்பாய்ப் படித்து முடித்துண வுண்க (ஆனந்)
10. அதிக நேரம் விழிக்காமல்—மன
அமைதி யுடன் படுத் துறங்குக நன்றாய். (ஆனந்)

கதா மூலம் 2.

சினிமா படங்கள் மூலமாக இதர நாடுகளில கல்வி பயின்று வருகின்றனர். நமது நாட்டில் வயதிற்கேற்றன வல்லாதனவாகிய புகைப்படங்களைக் காண்பித்து வருகின்றனர். சிறுவர்களுக் கென்று கதைகளையும் இதர பாடங்களையும் சலனபடங்களில் காண்பித்து வந்தால் மேன்மையாயிருக்கும். கதை சொரூபத்தையே அறியாத சிறுவர் சிறுமிகளைக்கொண்டு நடிக்கவைத்து, அவர்களது பிற்கால வாழ்க்கையையே மாற்றிவிட்டனர். அவர்களுக்கு நக்ஷத்திரங்கள் என்று பெயருமிடுகின்றனர். பெற்றோருக்கும் ஆசிரியருக்கும் அடங்காத சிறுவர்கள், தினம் அந்த நாடகங்களுக்குச் சென்று களிப்புற்று, நடித்தவர்களுடைய நடையுடை பாவனைகளில் பழகிடும் வருகின்றனர். (உலக ஜனங்களில் பாதி பேருக்குச் சாப்ளின் மீசை!) வானரங்கள் தங்கள் தொழிலை மனிதனுக்கு விற்று விட்டன.

ஆதிகாலங்களில் மதசம்பந்தமான கதைகளையும், நீதிகளையும் ரிஷிகள் உபதேசித்து வந்தனர். மதகுருக்களும் வெகுகாலம் வரை போதித்து வந்தார்கள். ரிஷியும் குருவும் சென்ற பிறகு, அத்தொழிலை நாடகமும் சினிமாவும் ஏற்றுக்கொண்டன. பஞ்சதந்திரக்கதைகளை ஆடத்தெரியாவிட்டால் மத சம்பந்தமானக் கதைகளை ஏன் தொடவேண்டும்? நமக்கு ஆதாரமா யிருப்பவை யனைத்தும் குட்டிச்சுவராய்ப் போய்விட்டன.

கதைகளை மூன்று விதமாக நாம் ஆவாஹனம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறோம். அவை, கேட்டல், பார்த்தல், சொல்லுதல் என்பனவாம். அல்லது புராணக்கதைகளைச் சிரவணம் பண்ணுதல், நாடகம், உபதேசம் எனவும் கொள்ளலாம். நாடகங்களின் சங்கதிதான் தெரிந்துவிட்டது. ஜனங்களும் மேன்மை யடைந்துவிட்டார்கள். சினிமா வந்தபின் இந்தியருக்கு ஒரு குறையுமில்லை. இனி, ஹரி கதா விஷயங்களைச் சிறிது கூறுவோம். புராணக்கதைகளை பாகவதர்கள் ஒருவாறு காப்பாற்றி வருகின்றனர் என்று சொல்லலாம். (ரிஷிகளைப்போல சங்கீத மில்லாத கதையுமல்ல. குருக்களைப்போல தத்துவார்த்த உபதேசங்களு மல்ல.) தற்கால ஜனங்களது மனோபாவத்தையொட்டி, சங்கீதம், ஹாஸ்யம், உபகதைகள் முதலிய சின்னங்களைக்கொண்டு கதைகளை மனத்தில் பதிய வைக்கிறார்கள். சொல்லுபவர் தம் சாமர்த்தியத்தினால் சபையோரைக் கொஞ்சநேரம் அழவும், சிரிக்கவும், பிரமிக்கவும் செய்வதைப் பார்க்கிறோம். பஜனைகளும் நமக்கு உபயோகமாகிற சாதனமே. வடதேசங்களில் இவை பெருமையாகப் பாராட்டப்படுகின்றன.

ஹரி கதைகளையும் நமக்கு இன்னும் சாதகமாகும்படி மாற்றிவிடலா மென்று சொன்னோமே, அது எப்படி யென்பதைக் கூறுவோம்.

நன்றாகப் படித்தவர்கள், பிறருக்கு உபதேசம் செய்பவர்கள், பழைய சிறப்புக்களைக் காப்பாற்றுபவர்களாகிய பாகவதர்கள், கேட்பவரனைவரையும் வயதுக்கேற்றபடி திருப்தி செய்யவேண்டும். சிறுவர்களுக்கு ஹாஸ்யமும், வாலிபருக்கு இன்பமும், குடும்பிகளுக்குப் பக்தி மார்க்கமும், வயோதிகருக்கு ஞானமும் புகட்டவேண்டும். சாகிறவரையிலும் நந்தன் சரித்திரமானால் கிழவிகளுக்கு அங்கு என்ன வேலை? (அன்றைய தினம் சினிமாவுக்குப் போய்விடுகிறார்கள்.)

பாகவதர்கள் நம்மை இழுப்பதுபோல் நாமும் அவர்களை இழுத்துப் பார்ப்போம். கொஞ்சநாட்களுக்கு முன்பு சங்கீதமே தெரியாமல் இருந்தவர்கள் இப்பொழுது அதிகமாகப் பாடுகின்றனரே, ஏன்? சங்கீத பாடத்தைக் கவர்ன்மெண்டாரும் கவனிக்க ஆரம்பித்ததன் பயன், தனிப் பாடமாக வைத்து விருத்தி செய்துவருகிறார்கள். கேட்பவருக்குத் தெரியாத நூதன பாட்டுக்களைச் சபையில் பாட முடிகிறதில்லை. அப்படியே பாகவதர்களைக் கொண்டும், பாடத்திற்கு அநுகூலமாய் வாரமொரு முறையாவது பாடசாலைகளில் கதைகள் செய்ய ஏற்படுத்துவதால் என்ன தவறு உண்டாகும்? இம்முயற்சி வீண் போகாது. ரேடியோ மூலமாகவும் சிறுவர்களுக்குக் கதைகள் சொல்லிவருகிறார்கள்.

கதை சொல்லும் திறமை வேறு. வர்ணிக்கும் இடங்களில் கேட்பவர்களும் இருப்பதுபோல் விவரிக்கவேண்டும். ஹாஸ்யத்தை அடிக்கடி சொல்லி, கேட்பவரை ரஸிக்கச் செய்யவேண்டும். சலன படச்சாலைகளில் சில சமயம் பார்க்கலாம். படத்தில் ஒருவன் மற்றவனை அடிக்கும்போது, படம் வேடிக்கை பார்க்க வந்தவன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவனை (மூன்றும் வகுப்பு டிக்கெட் வாங்கியவன்) கோபத்தோடு அடிக்கிறான்—ஏன்? அவ்வளவு கதையில் பக்தி. இராவிட்டால் குலசேகரர் தம் பட்டாளத்தை தனுஷ்கோடிவரையில் அழைத்துக்கொண்டு போவாரா? கேட்பவர் மனம், கதை நிகழும் இடங்களுக்கெல்லாம் போகவேண்டும்-கதாநாயகருடன் கூடவே செல்லவேண்டும். காணாத இடங்களையெல்லாம் பார்க்கவேண்டும். சிறுவர்கள், காணாத விஷயங்களை, ஊகித்தறியும் சக்தியினால் பார்த்து அறியவேண்டும். பெரியவர்கள் கூட கதையின் சுவாரஸ்யத்தினால் மெய்ம்மறந்து மூர்ச்சையாவதுண்டு. சிலருக்கு ஆவேசமும் உண்டாகும். இதெல்லாம் சொல்லுபவருடைய சாமர்த்தியம். ஜாதி, மதம், தேசம், காலம், முதலியவற்றிற்குத் தக்கபடி சொல்லவேண்டும். கேட்பவர்களுக்கு வெறுப்பும், விரோதமும் உண்டாகாத விஷயங்கள் அல்லது கதைகளைத் தான் சொல்லவேண்டும்.

கதைகளை மாற்றவோ, சேர்க்கவோ நமக்கு அதிகாரம் உண்டு. ஈசாப்பின் நரியே தான் சோமசன்மாவிடம் வந்தது என்று சொல்லுவதால் ஆக்ஷேபம் ஒன்றும் வராது. ‘வடைதின்ற நரியே திராக்ஷைக்கு அலைந்து, கிடைக்காமையால் கிணற்றில் இறங்கி ஆட்டை ஏமாற்றிற்று.

பிறகு ஒரு மானை வலையில் சிக்கவைத்தது தடியால் அடிபட்டது' என்று பலகதைகளைச் சேர்த்துச் சொல்லுவதாலும் கதையின் நோக்கம்கெடாது. கதைகளை மாற்றவும் கூடும். நடுப்பாலத்தில் இரண்டு ஆடுகள் அக்கரைக் குப்போகச் சண்டையிட்டன என்றும், புத்தியுள்ள இரண்டு வேறு ஆடுகள் ஒன்றின்மேல் ஒன்று ஏறி அக்கரை அடைந்ததாகவும் படித்திருக்கிறோம். இக்கதைகளில் இரண்டு ஜதை ஆடுகள் வேண்டியதில்லை. சண்டையிட்ட ஆடுகளே களைத்துப் பாலத்தில் சற்றுநேரம் படுத்துக்கொண்டிருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று சமயம் பார்த்து மற்றொன்றின் முதுகின்மேல் கால் வைத்தேறி அக் கரைக்கு ஓட்டம்பிடித்தது என்று மாற்றிச் சொல்லலாம். ஆனால் ஒரு சிறு ஆக்ஷேபம். புத்தியில்லாமல் சண்டையிட்டு இரண்டும் ஆற்றில் விழுந்து மாண்டன, புத்தியோடிருந்தவை தப்பின என்னும் நீதிகளைப் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்க வேண்டாமா, என்று கேட்கலாம். ஆட்டைச் சாகடிப்பானேன்? புத்தி பத்து நிமிஷம் கழித்து வந்தது என்றால் போகிறது. (ஒவ்வொரு கதையையும் இப்படி ஆபாசமாய் மாற்றிவிடவேண்டும் என்று கூறவில்லை).

ஆசிரியர்கள் கதைப்பாடம் சொல்லும்போது சித்திரங்களையும் (ஸ்தூலசித்திரம்) வரைந்து விளக்கினால், சிறுவர்களுக்கு நன்கு பதியும். ராக்ஷஸன் இப்படித்தான் இருப்பான் என்று வாயினால் எவ்வளவு நேரம் வர்ணித்தாலும் சந்தேகம் தீராது. கோணலானபடமாயினும் ஒன்று வரைந்து, இவன் தான் ராவணன் என்று சொன்னால், அது அவர்களுக்கு ஆனந்தமாயிருக்கும். ஹாஸ்யத்திற்காக, நரிநாயகர், ஆட்டார், நீள் செவியர், வாலர் என்று பிராணிகளை மனிதர்களை யழைப்பதுபோல் சொன்னால் அவர்கள் இன்பமாய்க் கேட்பார்கள். சிலவகுப்புவரையில் சொன்னகதையை (முழுக்கதையையோ, அல்லது ஒரு பாகத்தையோ) நடிக்கும்படி செய்தால் இன்னும் கதைகள் நன்றாகயிருக்கும்.

கடைசியாக ஒரு விஷயம். யாரோ இரண்டு அரசகுமாரர்களுக் கும் படிப்புவாராமலிருக்கவே, சோமசன்மா பலகதைகளின் மூலமாக அவர்களுக்குப் புத்திபுகட்டினதாகப் படித்திருக்கிறோம். ஆகவே, கல்வியும் அறிவும் கதைகளின் மூலமாக உண்டாகின்றனவென்று ஏற்படு கிறது. சிறுவயதில் கேட்ட பல கதைகள், பெரிய வயதில் உபமான மாகச் சொல்லப்படுகின்றன-புண்ணியகதைகளின் பலனும் நமக்குத் தெரியும்.

அ. ஸ்ரீநிவாஸவரதாசாரி.

பத்திராதிபர் குறிப்பு

கல்விவாரம் :

தென்னிந்தியக் கல்வி வாரம் அக்டோபர் 5வ முதல் 11வ வரை நடைபெறும். பொது ஜனங்களுக்குக் கல்வியின் அவசியத்தைத் தெளிவாகக் காட்டுவதே கல்வி வாரத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களுள்ள இடங்களில் இக்கல்வி வாரத்தை கமிட்டியார் குறிப்பிட்டபடி பொறுப்புடன் நடத்துவது உபாத்தியாயர்களின் கடமையாகும். நாடெங்கும் ஆரம்பப் படிப்பு விஷயமாய் கிளர்ச்சி எற்பட்டிருப்பதை ஆசிரியர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். பொது ஜனங்களுக்குக் கல்வியிலும் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் பற்று உண்டாகும் வழியை நாம் காட்டவேண்டும். ஜனங்களின் கவனக்குறைவே ஆரம்பப்படிப்பின் முன்னேற்றத்திற்குப் பெரிய தடையா யிருப்பதாக அதிகாரிகளும் ஜனப்பிரதிநிதிகளும் சொல்லுகிறார்கள். ஏராளமாய்ப் பணத்தைச் செலவுசெய்து ஸ்தலஸ்தாபன தேர்தல்களில் தலையிட்டுக்கொண்டு நமது பிரமுகர்கள் பிரதிநிதிகளாகின்றனர். அநேக மகாநாடுகளும், பொதுக் கூட்டங்களும் தேர்தலையொட்டி கூடுகின்றன. இச்சமயங்களில் ஜனங்களுக்குக் கல்வியின் அவசியத்தையும், அதிகாரிகளுடன் ஒத்து உழைப்பதினால் தேசத்திற்கு ஏற்படும் லாபத்தையும் எடுத்துக்காட்டுபவர் எவருமில்லை. ஒருவரையொருவர் குற்றஞ் சாட்டுவதும் கட்சிச் சண்டையும் பொதுக்கூட்டங்களின் முக்கிய அம்சங்களாகக் காணப்படுகின்றன. ஆரம்பப் படிப்பின் முன்னேற்றத்தில் பிரதிநிதிகளுக்கு சிரத்தை யிருப்பதாக நாம் நினைப்பதற்கில்லை. ஸ்தலஸ்தாபனங்களின் ஆட்சியில் அடங்கிய ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் உபாத்தியாயர்களின் சம்பளம் சரியாகக் கொடுபடுவதில்லையானால், பிள்ளைகளின் படிப்பு எவ்வாறு அபிவிருத்தியடையக்கூடும்? புத்தகம் வைக்கும் வகையிலும், விதிகளை அனுசரிக்கும் வகையிலும், பல குறைகள் இருப்பதாகப் பத்திரிகைகளிலிருந்து வெளியாகிறது. அதிகாரிகளாவது தம்முடைய உத்தியோகஸ்தர்கள் மூலமாய்ப் பொதுஜனங்களுக்குத் தாம் செய்துவரும் சீர்திருத்தங்களைத் தெளிவாகத் தெரிவிக்கலாம். உபாத்தியாயர்களாவது ஆங்காங்கு கிராமங்களில் ஜனங்களுக்கு ஆரம்பக்கல்வியின் அவசியத்தையும், இது சம்பந்தமாய் சர்க்கார் செலவு செய்துவருவதையும், குழந்தைகள் படிப்பினால் அடையக்கூடிய லாபத்தையும் விளங்கச் செய்ய

வேண்டும். ஏராளமாய்ப் பணம் ஆரம்பப்படிப்பு சம்பந்தமாய் செலவழி தலையும் ஜனங்களின் கவனக் குறைவால் செலவிற்கேற்ற பலன் ஏற்படா ததையும் ஜனங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டவேண்டும். பள்ளிக்கூடம் சரிவர ஐந்து வருஷகாலம் போய்வரும்படி பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளை அடுத்தடுத் துத் தூண்டாததால், லக்ஷக்கணக்காய் செலவழித்த பணம் வீண் செலவாய் முடிவதை புள்ளி விவரங்கள் மூலமாயும் படங்கள் மூலமாயும் உபாத்தியாயர்கள் ஜனங்களுக்குக்கூறி அவர்களுக்குக் கல்வியில் உணர்ச் சியை உண்டுபண்ண வேண்டும். அதிகாரிகளும் ஆரம்பப்படிப்பில் உண்மையான சிரத்தையைக் காட்டுபவர்கள் மூலமாய் கிராமங்களில் ஆரம்பப்படிப்பினைப்பற்றிப் படங்கள் முதலிய சாதனங்களைக்கொண்டு பிரசாரம் செய்ய ஏற்பாடுசெய்தல் அவசியம். ஜனங்களுக்கு உத்ஸாக மில்லை யென்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பது நியாயமில்லை. பிரதிநிதிகளும் தலைவர்களும் மேலே கூறியவார்த்தைகளை பிரசங்கமேடைகளிலும், அறிக் கைகளிலும் சொல்லுவது அவர்களுடைய கவனக்குறைவையேக் காட்டுவ தாகும். ஜனங்களைத் தூண்டுவது பிரதிநிதிகளின் கடமையல்லவா? இக் கல்வி வாரத்தில் அநேகர் ஆரம்பப் பாடசாலைகள் முழுமனதுடன் ஈடுபட் டிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. பிரதிநிதிகளையும், அதிகாரவர்க்க உத்தி யோகஸ்தர்களையும் வரவழைத்து கல்விவாரப் பொதுக்கூட்டங்களில் ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பின் அவசியத்தையும் தேசத்திற்கும் பிள்ளை களுக்கும் ஏற்படக்கூடிய பயனையும் தெரிவிக்கும்படி ஆசிரியர்கள் முயல வேண்டும்.

எலிமெண்டரி பாடசாலைக்குரிய புத்தகங்கள்

* இவை தெலுங்கிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது

		ரூ.	அ.	பை.
செந்தமிழ் வாசகம் முதற்புத்தகம்	....	0	2	6
செந்தமிழ் வாகம் இரண்டாம் புத்தகம்	....	0	3	6
செந்தமிழ் வாசகம் மூன்றாம் புத்தகம்	....	0	4	6
செந்தமிழ் வாசகம் நான்காம் புத்தகம்	....	0	5	6
செந்தமிழ் வாசகம் ஐந்தாம் புத்தகம்	....	0	6	6
நித்தில வாசகம் இரண்டாம் புத்தகம்	....	0	3	6
நித்தில வாசகம் மூன்றாம் புத்தகம்	....	0	4	6
நித்தில வாசகம் நான்காம் புத்தகம் } அச்சில்				
நித்தில வாசகம் ஐந்தாம் புத்தகம் } அச்சில்				
சிறுவர் சிற்றிலக்கணம்	....	0	4	0
* இந்திய சரித்திர தீபம் முதற் புத்தகம்	....	0	5	0
* இந்திய சரித்திர தீபம் இரண்டாம் புத்தகம்	....	0	6	0
* பூகோள சாஸ்திரம் சென்னை இராஜதானி	....	0	8	0
நவீன சுகாதார வாசகம் இரண்டாம் புத்தகம்	....	0	4	0
நவீன சுகாதார வாசகம் மூன்றாம் புத்தகம்	....	0	5	0
சமூக வாசகம் (Civics) முதற் புத்தகம்	....	0	4	0
சமூக வாசகம் (Civics) இரண்டாம் புத்தகம்	....	0	5	0
அறநெறி விளக்கம் - கதிர் க	....	0	5	0
அறநெறி விளக்கம் - கதிர் உ	....	0	6	0
அறநெறி விளக்கம் - கதிர் ங	....	0	7	0
திருக்கண்ணப்பன்	....	0	5	0
குமணன் கொடைவீரன்	....	0	3	0
* நல்ல எறும்பு	....	0	3	0
* பொன் நாணயம்	....	0	4	0
* நல்ல குழந்தை	....	0	3	0
* மூன்று சிறு கதைகள்	....	0	4	0
பரந்தாமன்	....	0	3	0
* சத்திய நாராயணன்	....	0	4	0
* பால கோபால லீலை	....	0	4	0
* பொற்காலக் கணிதம் முதற் புத்தகம்	....	0	5	0
* பொற்காலக் கணிதம் இரண்டாம் புத்தகம்	....	0	6	0
* பொற்காலக் கணிதம் மூன்றாம் புத்தகம்	....	0	8	0
* பொற்காலக் கணிதம் நான்காம் புத்தகம்	....	0	9	0

கே. பழனியாண்டிப் பிள்ளை கம்பெனி,

16, செம்புதாஸ் தெரு, சென்னை.

இரக்ஷணைப் படம்—6

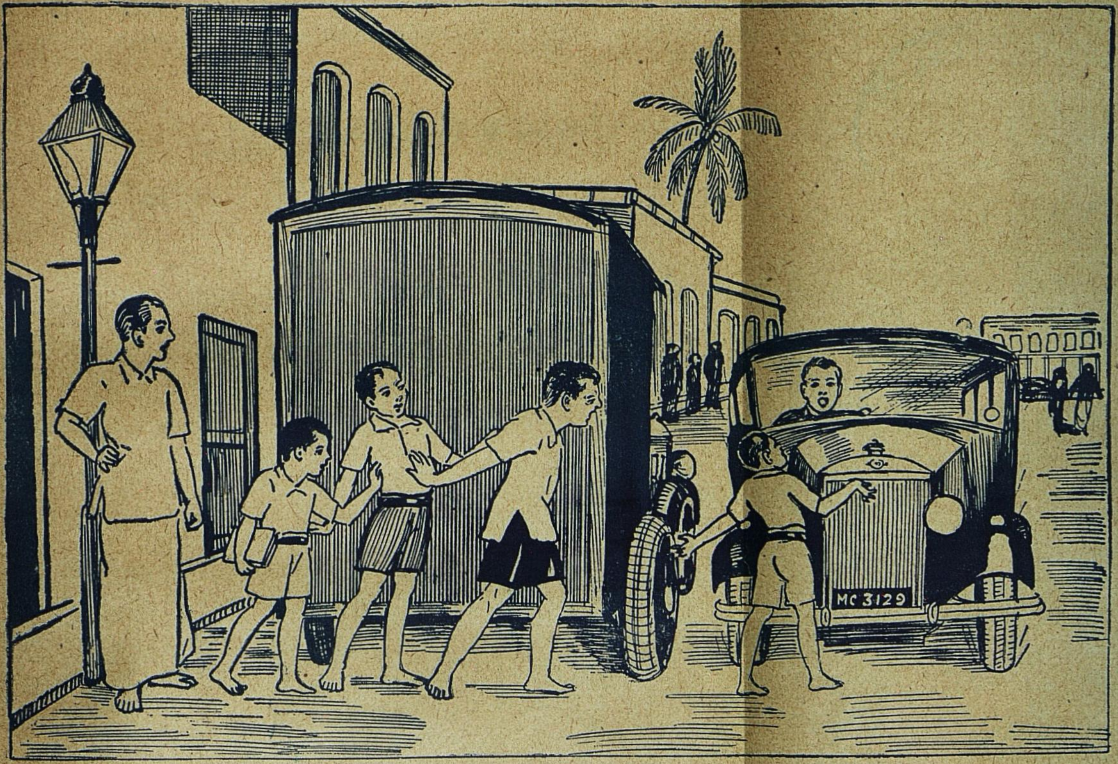

நிற்கும் வண்டிகளின் பின்னால் நிற்பது அபாயம் தரக்கூடியது. வண்டி புறப்படும் பொழுது நிற்பவரை இடித்துத் தள்ளலாம்.

நிற்கும் வண்டிகள் பின்னாலிருந்து ரஸ்தாவின் குறுக்கே செல்ல வேண்டுமானால் இருபக்கமும் பார்த்து, அபாயம் இல்லை என்று தெரிந்த பின்னரே செல்லவேண்டும்.